Leto VIII. V Celji, dne 17. junija l. 1898. Štev. 24.

DOMOVINA

Izhaja vsaki petek v tednu. — **Dopisi** naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — **Rokopisi** se ne vračajo. — **Za inserate** se plačuje 50 kr. temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 10 kr. za vsakokrat; za večje inserate, kakor tudi za mnogokratno inseriranje primerni popust. — **Naročnina** za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 50 kr., za četrt leta 80 kr., katera naj se pošilja: **Upravništvu „Domovine“ v Celji.**

Proč s krinko!

V Gradci izhajajoči krščansko patrijotični dnevnik „Grazer Extrablatt“, ki ima za devizo: „Avstrija nad vse!“ prinesel je pod gorenjim naslovom članek, v katerem brez milosti pobija tisto prevladajočo nemško sodrgo, ki pozna le nemštvo in Nemčijo, Bismarcka in Viljema, modriš in „frankfurtarice“, ki pa bi najrajši strmoglavila Avstrijo in habsburško vlado, ter kateri je črno-rumeni prapor največja sramota.

Vernemu avstrijskemu podaniku dé neizmerno dobro, naj si pa že bo katerekoli narodnosti — ako čita med večinoma izdajalskim nemškim časopisjem enkrat tudi list, ki si upa zagovarjati razven svoje narodnosti tudi avstrijski patrijotizem. Nek zelo vpliven nemški politik, katerega še ni okužilo Schönererjevo črno prusnjaštvo, pošilja omenjenemu listu sledeči pozdrav: „Srce povzdigujoče čustvo je, slišati enkrat moško besedo obrambe od vseh stranij z nogami teptanega avstrijskega patrijotizma!“ Slovenski bralci pa naj slišijo sami besede, katere obsojajo nemški prekucuhi kot izdajalstvo nemštva, samo za to, ker so posvečene — avstrijskim odnošajem.

Piše pa ta list med drugim:

„Kdor hoče dobro, ta mora želeti pred vsem resnico.

Kdor hoče Avstrijo, mora želeti to, kar je v Avstriji mogoče.

Mi hočemo Avstrijo in tako moramo, ne gledé na nevarnost, da nas naši radikalni narodnostni bratje obdolžijo nenemškega mišljenja, zreti resnici v obraz.

„Nemški narodovci“ nosijo besedo „nemško“ pri vsaki mogoči in nemogoči priliki na jeziku, govorijo celo veliko o svojih „idejah“ in „sveti lasti“, v čem pa te obstojijo, o tem molčijo ti gospodje previdno, ker imajo vzrokov, da tega ne izdajo.

Samo trikrat privzdignili so za trenotek zastor, ki zakriva njihove tajne načrte, in kar se je tedaj videlo, je vredno, da se natanko osveti.

Jedenkrat bil je dr. Pessler, kateremu se imamo zahvaliti za upogled, drugekrati bila sta Iro in Wolf. (Avstrijska vlada pa je menda vse trikrat previdno zamižala, da ni videla izkopanega ji groba. Op. ured.)

„Dr. Pessler govoril je veliko besedo na nemškem ljudskem shodu v Lincu (januvarja 1898): „Avstrija bodi nemška, ali je pa ne bo“. Kako si misli (Pessler) Avstrijo nemško? Mar pozablja, da šteje Avstrija zraven osem in pol milijonov Nemcev nad 14 milijonov Slovanov? Ali je morda mnenja, da niti ne pride v poštev to tri petine broječe število Slovanov?

Na to vendar ni misliti, kajti ravno jezikovne naredbe — kar je šlo pred njimi in kar je sledilo — so pokazale zadostno, da niso Slovani v Avstriji nič manj nego narodnost, ki se ne da pogrešati. Temu spoznanju se tudi dr. Pessler ne more odtegniti. Kako pa zamore potem govoriti o nemški Avstriji? Ali se je udal naivnemu upanju, da zamorejo Nemci zopet v Avstriji priboriti si izključno nadvlado, kakor svoječasno? . . . . . to bo ostalo vedno takozvana pobožna želja. Kar je poprej omogočilo takšno hegemonijo, bila je izvanredna kulturna moč Nemcev ter še ne povsem razvit narodnostni čut slovanskih narodov v monarhiji.

V teku polovice zadnjega stoletja, osobito še v zadnjih treh desetletjih, premenile so se razmere mogočno in ne v prid Nemcem. Slovani storili so v svoji kulturi jako velikanske korake, in njihov narodnostni čut se je izvanredno ojačil.

Na njihovo prostovoljno podjarmljenje ni misliti, oni hočejo popolno ravnopravnost, ter lahko vkljub zgodovinskim sporočilom, ki govoré za Nemce, svojo prevladujočo večino postavijo v boj. . .

Morda pa misli dr. Pessler na nasilno podjarmljenje in germanizovanje Slovanov? Morda mu je pred očmi vzgled pruskega kraljestva, kjer vporablja vlada vsa sredstva pogermaniti Poljake?

Ali pa vzgled Ogrske, kjer si je mažarska manjšina povsem podvrgla slovansko-rumunsko-nemško večino?

Ne gledé na to, da je tako postopanje pruske in mažarske vlade v nebo vpijoča krivica, ne da se to v Avstriji nikdar izvesti: na Pruskem je vsled pretežne večine Nemcev možno, na Mažarskem pa vsled zvite in krivične uredbe, vsled česar nimajo nemažarske narodnosti nikacega zastopnika v parlamentu. V Avstriji so pa Slovani v ogromni večini in po tem takem tudi v parlamentu zastopani. Na silovito podvrženje ali germanizovanje Slovanov pri nas tedaj ni misliti. Vsled tega se tudi ne da govoriti, da bodi Avstrija nemška.

Pessler pa je hotel s svojim vzklikom povedati: njegova stranka — nemška narodna — ne dovoli, da bi bila avstrijska država drugačna nego nemška, z drugimi besedami: ako ne misli biti Avstrija nemška, naj rajše razpade.

Naj se pa ne ugovarja, da je tako tolmačenje samovoljno; kdor vedno in vedno nastopa zoper Avstrijo in njene naredbe, kdor ima vedno le besedo „nemško“ pa nikoli „avstrijsko“ na jeziku, kakor omenjena stranka, pri tem je to pač umljivo.

Da je to naše razlaganje pravo, zato govori tudi izjava poslanca Iro-ta. Iro je namreč izrekel kot medklic v govoru svojega somišljenika Türka: „Mi se moramo potegovati za očiščeno narodno državo!“

To se pa pravi z drugimi besedami: Mi nočemo ničesar vedeti o Avstriji, mi hočemo k

LISTEK.

Časnikarstvo po svetu.

Souredniki imajo posebne naloge. Najzanimivejši ima pri „Figaru“ nalogo „Echotiez“. Mi bi mu po naše rekli „blebetač“. On se trudi poizvedeti najbolj zavite in najbolj kočljive novice, katere mu dado gradivo k pikantnemu klevetanju, koje Francozje z veliko slastjo čitajo ter se v „Figaru“ masté kakor pes z golo kostjo. „Indiscreteur“ pa zopet pazi, kako se v posameznih rodbinah te čenče pretresajo On ima tajno zvezo z rodbinskimi zadevami. Škandalne historke iz plemenitaških krogov ter iz krogov visokih državnikov piše takšen opravljivec s posebno slastjo. Pri „Figaru“ nahaja se tudi sourednik, ki se imenuje „Canardier“, čegar naloga je poizvedeti, če bi mar lažnjivo poročilo ne imelo slabe nasledke za časopis. Ako bi imelo to nastati, se poročilo takoj predrugači, popravi in se list sam potegne za napadeno osebo. Torej je „Figaro“ časopis-lažnik prve vrste, toda laže vendar neprestano ter svoje laži oblači v veličastni slog in narod ga čita kakor bedak, kakor vol, ki ga peljejo v mesnico.

Odličnejši pariški časopisi so: „Journal des Débats“, „Republique française“, „Le Matin“, „Univers“ i. dr., toda vsi stojé gledé vpliva na občinstvo za „Figarom“. Imajo pa tudi le okolo 10—15.000 naročnikov, Med narodom najbolj razširjen je „Le petit journal“; šteje 900.000 naročnikov. Čist dobiček njegov znaša 14 milijonov frankov.

Še bolj je razširjeno časopisje v Ameriki. Med tem ko izhaja v vsej Evropi 40 000 časopisov, izhaja jih v sami Ameriki nad 20.000 v 4000 milijonov izvôdih. Najpoglavitnejši časopis v Ameriki je „New York Presse“. To se že razvidi iz gromade papirja, katerega vsaki dan porabi. Tako ga n. pr. potrebuje „The Sun“ 360 centov, „Herald“ 280, „World“ 640 itd. Veliki novojorški časopisi potrebujejo dnevno 20 vagonov papirja. Iz tega lahko spoznamo koliko morajo imeti naročnikov. „World“ ima 900.000, „Comfort“ jeden milijon, „Ladies Home Journal“ 700.000 naročnikov.

Amerikanske novine imajo pred evropejskimi to prednost, da so požrtvovalnejše, da imajo smisel za javno blaginjo. Tako n. pr. „New-York Herald“ žrtvuje milijone za velika javna podjetja. Tudi Stanley-a je poslal na svoje troške v notranjo Afriko, da tam poišče velikega raziskovalca Levingstona, ki je bil v Afriki preminil. To podjetje se je posrečilo; vêda je bila obogačena z obilnimi raziskovanji, Stanley je postal mož velikan in število naročnikov se je pomnožilo za tretjino.

Ta časopis je žrtvoval tudi troške za polarno ekspedicijo ter izprovel še mnoga druga podjetja, katera mu niso samo služila v proslavo, marveč mu tudi prinesla bogastvo.

Koliko nesejo v Ameriki inserati, kaže najbolje sledeča pripovedka. Ko se je Bennet, lastnik „Herolda“ ženil, dal je svoji nevesti letni dar dohodke iz jednega predala inseratov. To darilo zdi se nemara komu kaj malenkostno, toda njegova žena je imela iz tega predala 100.000 dolarjev dohodkov, to je po našem pol milijona kron.

Nemško časopisje je v razmerju k drugemu svetovnemu še mlado in njega razvoj se začenja z 1848. letom. Šteje pa okolo 5000 časopisov. Kar se tiče naročnikov, stoji močno za angleškim in francoskim, pač pa se ponaša z bogato vsebino in duhovitostjo. Zdi se tudi, da mu je mar za dostojnost in resnico.

pruski državi. Vsaj pa tudi ne more ničesar druzega pomeniti, kajti nacijonalna država ne more Avstrija naravnim potom nikoli postati.

Kako si gospoda pri radikalnih Nemcih prihodnjost Avstrije mislijo, namignil je Wolf, ki je rekel, da mora tostranska državna polovica stopiti v enako razmerje k Nemčiji, v kakršnem so Saksonsko, Bavarsko, Baden itd.

Z vso pravico obsodil je dr. Lueger to izjavo kot državno izdajo, ker s to izjavo je zahteval Wolf: Nemški cesar naj bo tudi cesar Avstrije.

Ne zahteva tedaj nič manj, kakor naj bi se habsburška dinastija podvrgla hohenzollernški, zahteva, ki je tembolj drzna, ako se pomisli, da so Habsburžani že sedeli na nemškem cesarskem prestolu, ko so še bili Hohenzollerji na vadni graščaki.

Ljudski zastopnik, ki si je stavil za smoter svojih želj, da se očetnjava in vladar degradirata: ali se je že kaj tacega slišalo? (Ne, take čudeže postavlja le avstrijsko nemštvo! op. ured.) In te nesramne besede je bilo mogoče govoriti, ne da bi se bil vzdignil ves perlament kot jeden mož ter vrgel bogokletnika pred vrata!

Pfuj ter še jedenkrat pfuj čez tak parlament, ki si pusti kaj tacega mirno reči, izgubil je pravico, da se ga smatra za ljudsko zastopstvo, kajti avstrijski narodi, tudi nemški, so daleč od tega, da bi pustili svojo očetnjavo in svojega cesarja izdati.

Wolf in njegovi pomagači so zaničevanja vredni, pa jedno prednost imajo pred ostalimi nemškimi nacijonalci: so odkritosrčni, imajo pogum povedati, kar v resnici želijo, ako je tudi ta pogum le predrznost, ki se lepo skriva za imuniteto.

Gospodje „nemški narodovci" ter deloma „nemški svobodnjaki" imajo v istini ravno iste želje in načrte, pa si ne upajo prav na svetlo, veselijo se, da jim Wolf in drugovi tako iz srca govorijo, jim ploskajo burno ter se tolažijo z mirno vestjo, da, ako enkrat slabo izpade, šlo bo le onim (Wolfovcem) za vrat, ne pa njim. ."

V tem smislu razkriva in šiba ta nevstrašeni nemški list izdajalsko družbo Schönererja ter njegovih vidnih in nevidnih somišljenikov. Za tako nesebično in hvalevredno patrijotično prizadevanje bi si pač gospoda pri tem glasilu zaslužili, da se vlada ozira na nje, ako že ne v ničem drugem, da sliši in premisli dobrohoteča svarila pred puntarsko zverjadjo, ki si je postavila nalogo razrušiti Avstrijo le zato, ker jim Avstrija neče (nekaj seveda tudi ker — nemore) žrtvovati Slovanov.

Pritožba zaradi c. kr. glavne davkarije v Ptuji.

V Ptuji, dne 7. junija 1898.

Slovenski davkoplačevalci imamo to nesrečo, da moramo na vsako preosnovo čakati toli časa, dokler se je ne naveličajo gospoda tudi pri najnižji inštanci premetavati po svojih pisarnah. Ako se res enkrat kaj skuha, kar je navidezno naše koristi — morebiti bi tudi res bilo koristno o pravem času — pregreva in hladi se ta novotarija v rokah izvršujoče gospode tako dolgo, da nam že mine tek — ker je stvar že plesniva in mlačna. Isto je z novimi davčnimi zakoni. Kako se je navduševalo naše poljedelce, češ, dobili ste nov zakon, sedaj ste pa na konju, ker je konec vsaki nerednosti.

Nove davčne zakone imamo. Zemljiščnim posestnikom bi se imele vsled teh zakonov podeliti olajšave pri dači.

Vsak zemljiščni posestnik je to olajšavo že v minolem letu težko pogrešal ter željno pričakoval. Isto se godi tudi letos.

Temu se ni čuditi, če se pomisli, da je lani in predlanskim toča in povodenj vničila vse kmetske pridelke, in sicer tako, da morajo letos celó najbolji posestniki živež kupovati.

Koliko je od lani sem po vaseh govedij in konj poginilo vsled nezdrave krme, o tem še govoriti ni.

Gotovo je pa naše ljudstvo v takih gospodarskih stiskah, kakor še dosihdob nikoli ni bilo.

Temu navzlic pa se pri c. kr. glavni davkariji do danes še vedno pobira in iztirjava zemljiški davek po starem predpisu!

Ako kdo zahteva sploh predpis pravega davka in naklad za to leto, se nikomur ne ustreže, ampak se vzame plačilo na račun milostno po stari meri!

Od kod neki naj jemljejo zemljiški posestniki denar za dačo?

Ali gospodom pri slav. c. kr. okrajnem glavarstvu v Ptuji in pri c. kr. glavni davkariji v Ptuji ni znano, da zemljiški posestnik danes nima prav nobenih dohodkov in da si ne more nikjer dobiti denarja?

Pri c. kr. glavni davkariji v Ptuji sedi toliko uradnikov, da bi bili že davno lahko izvršili vse priprave za postavno dovoljen odpis zemljiškega davka in za pravilni predpis letošnjega davka!

Ta zamuda ni opravičena in se ne da z ničem opravičiti!

Treba je, da tu poseže vsaka občina po svojem zastopu vmes. Mi svetujemo vsem odborom, da takoj sklenejo in odpošljejo na c. kr. namestnika v Gradci pritožbe pismeno ter v teh zahtevajo postavno dovoljen odpis pri zemljiškem in pravilen predpis tega davka za letošnje leto.

Ni misliti, da bi take pritožbe na c. kr. namestnika ostale brez vspeha, ter je pričakovati, da bodo te pritožbe podpirali na pristojnem mestu vsi deželni in državni poslanci!

Posestniki Haložani imajo še poseben križ in težave.

Ti potrebujejo denarja, da si kupijo živež, da plačajo delo, trsje, gumijeve vezi itd.

Marsikateri izmed njih prosil je brezobrestnega posojila.

Toda rešitve na te prošnje skoraj ni pričakati!

Tudi tu se stvar po nepotrebnem preveč zavlačuje.

Kjer si ne more pojedini posestnik pomagati, tam mora nastopiti občinski odbor.

Truda to ne stane veliko, pomaga pa dostikrat.

Celjske novice.

(**Procesija sv. Rešnjega Telesa**) iz celjske farne cerkve vršila se je po običajnem vsporedu pri lepem vremenu zelo sijajno. Vodil je procesijo mil. g. opat Ogradi ob azistenci domačega duhovništva in čč. oo. kapucinov. Vdeležila se je je šolska mladina okoliških in mestnih ljudskih šol, meščanska šola in oba gimnazija s svojimi zastavami pod vodstvom učiteljev, oziroma profesorjev, c. kr. uradništvo in veliko število vernikov. Jako ganljiv je bil pogled na skupine belo oblečenih malih deklic. Spremljala je procesijo mestna godba ter jeden bataljon tukajšne dež. brambe. Špalir ob Najsvetejšem tvorili so podčastniki 87. pešpolka. K blagoslovu pred veliko vojašnico postavili so se vojaki celega domačega batoljona s častniki vred v paradi. Zapaziti pa ni bilo v procesiji ne župana, ne merodajnih občinskih svetnikov. Bodo se pač zopet prikazali, kadar pridejo „turnarji" sem.

(**Za „Spodnještajerski jubilejski zaklad"**) so plačali nadalje: Sl. okrajni zastop ljutomerski 200 kron; sl. občina Sv. Jeronim pri Vranskem 10 kron; sl. posojilnica v Gornji Radgoni opet 40 kron; sl. občina trg Braslovče 30 kron.

(**„Delavsko politično društvo „Naprej"**) s sedežem v Celju ima prihodnjo sredo dne 22. t. m. ob 8. uri zvečer v prostorih celjske „Čitalnice" ustanovni zbor, ter se vabi k obilni udeležbi.

(**„Delavsko podporno društvo v Celji"**) je imelo v nedeljo v „Narodnem domu" svoj prvi društveni shod, kateri se je prav sijajno vršil. Gospoda govornika dr. Krek iz Ljubljane in pa J. Kržišnik iz Teharjev sta prav z jedrnatimi besedami popisala delovanje socijal-demokratov in pa položaj našega slovenskega delavskega stanu. Ob koncu govorov obeh gg. govornikov zaorili so navdušeni „Živio"-klici. K društvu pristopilo je tudi **več novih** udov. Društvo šteje **zdaj okoli 300** udov. Iz števila udov, kateri so v teku tega malega časa, kar društvo obstoji, pristopili, vidi se, kako potrebno da je bilo to društvo. Udeležba je bila prav mnogobrojna, pa žalibog moramo pripoznati, da smo mnogo odličnih mož pogrešali pri shodu. Ne vemo ali se tako malo zanimajo za to velepomenljivo društvo, ali se jim zdi preponiževalno se skupno s slovenskimi delavci boriti za blagostanje, prostost, vero in narodnost do zdaj popolnoma zapuščenega slovenskega delavskega stanu. Bodisi ono ali drugo, oboje moramo grajati, kajti med nami ne sme biti nikake razlike, ampak skupno moramo delovati, združiti se moramo, kajti v združenju je moč, ako bodemo edini, takrat smemo upati, da bode zmaga gotova in kmalu naša. V to pomozi Bog!

(**Tarifa na južni železnici.**) Od 1. junija t. l. upeljane so na tej železnici vozne cene po kilometrih.

(**Na sokolski izlet,**) kteri se bode vršil v nedeljo 19. t. m. popoludne v Št. Jurji ob j. žel. opozarjamo še enkrat slavno občinstvo s prošnjo, naj se istega vdeleži v prav mnogobrojnem številu. Društva se zbirajo v „Narodnem domu" in odkorakajo potem na kolodvor, od koder se odpeljemo ob 2. uri popoludne z vlakom. Vse častite p. n. vdeležence prosimo, naj se društvom pridružijo ali že v „Narodnem domu" ali pa na kolodvoru, da bode naš nastop imponoval vsem onim klevetnikom in sovražnikom našim, kteri trdijo, da je Celje nemško mesto. — Skupno posvetovanje gledé izleta vrši se jutri, v soboto ob 8. uri zvečer v „Narodnem domu". Pričakuje se zanesljiva vdeležba vseh društev.

(**K ljudski veselici,**) ktera se bode vršila v nedeljo povodom izleta celjskih narodnih društev v Št. Jur ob juž. žel., odkorakalo se bode po prihodu vlaka v Št. Jur iz tamošnjega kolodvora v trg po sledečem redu: Naprej koraka „Celjski Sokol" korporativno z zastavo na čelu; za „Sokolom" „Celjsko pevsko društvo", naprej dame, potem gospodje; za tem „Celjska čitalnica", potem „Delavsko podporno društvo v Celji" in

---

Angleško časopisje služi v prvi vrsti visoki politiki, med tem ko se časopisi druge vrste pogrezajo čimdalje v blebetanje; z veliko slastjo premlevajo rodbinske, osobne zadeve ter podrobno opisujejo vzroke zakonskih ločitev in tem sledeče pravde. To se v nemškem časopisju ne nahaja, če se pa le znajde, se to obsojuje.

Kakor je narod nemški velik, nima vendar časopisja prav nič razširjenega. Le nekaj časopisov že šteje od 60 do 70.000 naročnikov. Tako ima n. pr. „Köln. Zeitung" 55.000 naročnikov. Veliki berolinski listi nimajo več nego po 12—15.000 naročnikov. Zato pa se nahaja na Nemškem večje število dnevnikov nego na Angleškem in Francoskem, katere čitajo tudi v nižjih društvenih krogih. Kar se tiče izzamejnih poročil, prinašajo jih nemški časopisi isto tako urno kakor angleški, in večkrat se nahajajo poročila iz Rima poprej v časopisu, nego jih izve italijanski minister. Uredniki niso tako dobro plačani nego na Angleškem, a vendar lahko dobro živé; pri večjih dnevnikih dobivajo po 24.000 mark na leto. Tudi dopisniki teh listov so bolje plačani nego naši najvišji uradniki in vseučiliščni profesorji.

A kaj naj še rečem o slovanskem časopisju? V primeri z onim drugih kulturnih národov nahaja se ono še v plenicah, kar se tiče množice in naklada. Najbolj razširjeno, dasiravno ne preštevilno časopisje nahajamo še pri Rusih, kjer imajo nekteri časopisi lepo število naročnikov. Precej daleč zaostajajo za njimi Poljaki, kterih časopisi dnevniki imajo le po 5—6000 naročnikov. Med Čehi so najrazširjenejši „Narodni Listy", med Slovenci pa menda „Domoljub", med tem ko naši dnevniki nimajo niti po 1000 naročnikov. Primanjkuje pa jim tudi — bodimo odkritosrčni — več skromno plačanih dopisnikov, kajti poslednji čas je postalo nekako v modi, krpati dopise iz raznih krajev v uredniški sobani. Sevéda se s tem prihranijo troški, ne pomnožijo pa se naročniki, ki kakor znano, hrepené po izvirnih novicah. Pogreta „rihta" ni nikjer dobra, še manj pa je ona na mestu v časopisu. Dasi tudi nimamo dosti upanja povznesti naše časopisje na svetovno višino, vsekako pa nam je dolžnost, ga kolikor le mogoče popolnovati, za kar pa je treba obojestranskih žrtev, ki storé časopis v vsakem obziru zanimiv in naročniki se bodo sami našli. Torej urno na delo, ker resnobni so dnovi, a delo in trud pa naj Bog blagoslovi!

P—ski.

slednjič „Požarna bramba šentjurska". Ostali vdeleženci naj se blagovolijo vsaj vrsti priklopiti. Vsa društva so torej naprošena, da skrbe za to, da se z razvrščevanjem ne bode izgubilo preveč časa ter da v zgoraj navedenem redu nastopijo. Na veselo svidenje torej v nedeljo v Št. Jurji ob juž. železnici!

(**Pozor Slovenci v okrožju celjske pošte!**) Poštno poslopje v Celju bo skoraj na zunaj dovršeno, predno mine nekaj tednov, dobi isto zunanje, nato notranje napise. Skrajni čas je, da se oglasimo, da nas pri tem ne bodo pri trgovinskem ministerstvu zopet izbacnili. Ako se enkrat priskrbijo samonemški napisi, ostali bodo najmanj 50 let „neobrabljeni". Vsi okoličanski uradi, zastopi, društva in korporacije, vložite takoj prošnje za dvojezične poštne pečate, za dvojezične napise na poštnem poslopju zunaj in znotraj. V to poklicani so posebno: okrajni zastop, okoliška občina celjska, škofjevaška, deloma teharska in ostale sosednje, ki vsaj nekoliko spadajo pod celjsko pošto, vč. knezoškofijsko farno predstojništvo, vodstvo okoliške deške šole, vsa društva in zadruge itd. Prosimo brez obotavljanja in odlaganja!

(**Že zopet „zaregljani"!**) Mislil bi človek, da so Celjani dvoživke, ki čakajo s svojimi izleti nalašč na deževje in povodenj. Na sv. Rešnjega Telesa dan priredili so izlet v Laško, a to v takem dežju in blatu ter v tako komičnih skupinah, da je tržka otročad imela enkrat preveč smeha. Na Laškem našlo se je le par sodrugov, ki prenašajo brez škode mokroto na zunaj in znotraj, to so bili pisač Žniderščič (seveda Nemec!), učitelj Valentinič (istotako), usnjar Veber in štacunar Herman. Le ti so se „scafranim" figuram celjskim pridružili, dočim se je zdelo ostalim in nežnemu spolu varnejše iz pod kapa zijati. Nekaka „laška uganjka" pa nam je bila „frankfurtarica" na poslopju c. kr. sodišča in davkarije. Morda nam jo reši notar Mravlag?

(**Zagovednost ali predrznost?**) Zunaj na Bregu, kjer bi človek upal, da bo imel mir pred neprestanim *pruskim izzivanjem*, ker je kraj vendar pod slovensko upravo, trguje neka „derica", ki se je nemščine gotovo le v kuhinji učila. Umljivo je, da dobi sleherni vinar v svojo trgovino iz rok slovenskih okoličanov, ako ne prištevamo mesečnih reparjev, ki ji jih morda Stepischnegg za jesih pošlje. Sicer pa tudi vemo, da ta gospod „saldiranje" kaj rad zavleče, ergo bi ženšče slabo gledalo, da ni slovenskih kupcev. A kaj si drzne ta „trgovka"? Na povelje ali po vplivu svojega „ženina" (?) omislila si je veliko tablo na vrata, kjer je povedano samo v nemščini, da se dobiva pri njej „Mehl, Zündhölzer, Petroleum itd." A to še ni glavno! Črke so lepo umetno narisane v Bismarckovih črno-rudečerumenih bojah. Ali nas bo res smelo že vsako babšče izzivati, a to v slovenski okolici, ker se dopade tako „Janezu na skali" in njenemu „ljubčeku"!

Poštne zadeve.

Slovenci, na branik za svoj jezik in narodnost!

V Vojniku imajo na svojej pošti samo nemške napise in samo nemški poštni pečat „Hobenegg". Kako je kaj onde s slovenskimi poštnimi tiskovinami, vrednotnicami itd. nam ni do cela znano, le toliko vemo, da si na pošti v Vojniku Slovenci še niso znali pridobiti svoje jezikovne ravnopravnosti. Pregovor: „Vse je pripravljeno za peko, samo peka ni!" velja za vso slovensko prebivalstvo v Vojniku in okolici. Njegovo Veličanstvo cesar je potrdil postavo, ki daje slovenskemu jeziku popolno veljavo in pravico v vseh uradih. Njegovo ministerstvo na Dunaji je pripravljeno v smislu te postave dati našemu jeziku vso pravico, a v celem Vojniku in okolici ni nikoga, ki bi bil prosil, oziroma zahteval te pravice. V vojniško poštno področje spadajo občina Vojnik (616 prebivalcev), občina Škofja vas (2876 prebivalcev), Sv. Martin v Rožnem dolu (1209 prebivalcev), Frankolovo (2213 prebivalcev), Nova cerkev (1934 prebiv.), Višnja vas (850 prebivalcev).

Vse te občine se pozivajo uložiti pri vis. c. kr. trgovskem ministerstvu prošnjo za slovenske napise zunaj in znotraj poštnega urada, za slovenske poštne vrednotnice in tiskovine, za slovenski poštni pečat itd. Naj se prošnja ne odlaga, češ, se bodo že drugi oglasili. Najbolj so za take zahteve kompetentne občine in tem kličemo v spomin stari slovenski pregovor: „Kdor se na tujo pomoč zanaša, v situ vodo prenaša!

V posnemanja vredni vzgled jim stavimo občine Ljubnico, Brezen, Spodnji Dolič, Skomarje, Hudina in Paka, ki so jednako prošnjo za veljavo slovenskega jezika na pošti v Vitanji že uložili na trgovsko ministerstvo.

Na Planini nimajo na pošti niti slovenskih napisov, niti slovenskega poštnega pečata. Pri čakujemo, da nam bode od tam kdo poročal, če imajo na pošti le dvojezične vrednotnice (dopisnice, zalepke, spremnice, nakaznice itd.) in le take tiskovine (poštne oddajne, prejemne itd. liste)! ali se onde morda, kakor po mnogih drugih krajih, usiljujejo ljudem tudi nemške? V zadevi slovenskih napisov in slovenskega poštnega pečata velja na Planini naš pregovor: „Kdor matere ne spoštuje, tudi njen jezik zaničuje!" ali obratno: „Kdor materin jezik zaničuje, tudi matere ne spoštuje!" Na Planini in v njeni okolici še torej ljudje svoje rodne matere Slovenije ne spoštujejo toliko, da bi njenemu in svojemu jeziku pridobili na domačej pošti postavno in naravno veljavo. Po vseh pismih in pošiljatvah se po svetu čita „Montpreis, Montpreis" kakor da so Planinčanje in okoličani sami Montprajzovci. Ali ne veste lepega slovenskega pregovora: „Kdor na vso moč z doma sili, ta se na tujem v blato usede!" Vaša pisma pravijo, da nočete biti slovenski Planinčanje, temveč prajzovski Montprajzovci. To velja ne samo za občino Planino, ki šteje 224 Slovencev in nobenega Nemca (nemškutarji niso Nemci, temveč iškarjotovi Slovenci) temveč tudi za občino Sv. Vid pri Planini (574 Slovencev 0 Nemcev), za občino Dobje (1581 Slovencev 0 Nemcev); kajti vse te občine in deloma tudi občina Jurklošter spadajo v poštno področje planinske pošte. Vse te občine se javno pozivajo pridobiti si spoštovanje svojega slovenskega imena doma in na ptujem s tem, da zahtevajo od vis c. kr. trgovskega ministerstva na Dunaji slovenske napise, slovenski pečat itd. v c kr. poštnem uradu na Planini.

V Šmarji pri Jelšah, v Št. Jurji ob juž. železnici in v Slivnici pri Št. Jurji se nahajajo na ondotnih poštah tudi slovenski napisi in dvojezični poštni pečati, kar svedoči, da so znale ondotne občine o svojem času ceniti in spoštovati svoj ljubi slovenski jezik. Čast je časti vredna!*

(**Iz Trbovelj.**) Kar piše „Domovina" v zadnji številki o poštnih razmerah v Trbovljah, že ni véč res. Občinski odbor je namreč že sklenil prošnjo do trgovinskega ministerstva za slovenski poštni pečat. A še prej je prosil naš spoštovani g. poštar iz lastnega nagiba za dvojezični pečat. Zakaj se še ni ugodilo tej dvojni prošnji, vé le Bog in — minister.

Spodnje-štajerske novice.

(**Birmovanje**) imajo ta teden v šaleški dekaniji in sicer je bila dne 11. na Gor. Ponikvi, dne 12. v Št. Ilju, dne 13. pri Sv. Janžu na Peči, dne 14. v Šmartnem pri Velenje, dne 15. v Škalah, dne 16. v Šmihelu pri Šoštanji, dne 17. v Zavodnju in dne 18. na Belih vodah. — Prihodnji teden prične se sv. birma v laški dekaniji, in sicer: v Št. Rupertu dne 25. junija, v Laškem trgu dne 26., pri Sv. Miklavžu dne 27., v Jurkloštru dne 28., v Razborju dne 29., v Loki dne 30. junija, v Širju dne 1. julija, v Dolu dne 2., v Trbovljah dne 3., pri Sv. Jedrti dne 4. in v Rimskih toplicah dne 5. julija.

(**Šolske vesti.**) Za učitelja na novoustanovljeno jednorazrednico v Naraplah pri Ptuju imenovan je g. Ivan Žunkovič, stalni podučitelj v Majšperku. Novo jednorazrednico ustanovili so v Silem vrhu pri Slov. Gradci, za ktero šolo je razpisana služba učitelja do 10. julija t. l. V začasni pokoj stopil je g. Josip Benko, nadučitelj pri Sv. Duhu pri Gor. Radgoni.

(**Kako daleč gre slepi fanatizem?**) Iz Vojnika se nam piše: Naša naduta učiteljica nemške šole, M. Premschak, ki je bila dobila pod nos zavolj psovke „Pereant die Windischen" — gre v svoji besnosti naprej. Ni ji zadosti, da sama očitno in nesramno provocira, ampak ona uči v šoli otročiče, naj pozdravljajo ljudi s besedo „hajl". Torej ne več „Hvaljen bodi Jezus Kristus". Tako napredujejo slovenski otroci v nemški omiki. Ubogi stariši! Ni dosti, da so otroci itak zanemarjeni na duši in v krščanskem nauku, ker ne razumejo betvice, kar se jim podaja, še to zadnjo trohico spoštovanja do Boga in bližnjega jim ukrade krokarska uzgojiteljica. Če greš od Celja proti Vojniku, boš slišal, kako te drobne kavke iz nemške šole, vse po svoji učiteljici „hajl" cvilijo. Ali ji bo g. nadzornik Leitgeb zopet dal pohvalno spričevalo? Kaj pa temu reče slov. okr. šolski svet?

(**Vojniški župan in njegovi pomagači**) dobili so po nosu. Znano je, kako je vojniški župan Stallner s pomagači zavlačeval občinske volitve ter popravljal in prenarejal volilni imenik, da bi le zagotovil zmago nemškutarjem. Proti toli krivičnemu postopanju, kateremu je vedno ugodilo c. kr. okr. glavarstvo v Celji, vložil je poslanec Berks pritožbo v državnem zboru. To je pomagalo. C. kr. namestništvo razveljavilo je vse prenaredbe in sleparije, ter ukazalo, da se imajo volitve vršiti po starem volilnem imeniku z dne 13. maja 1897. leta. Tako se bodo obrisali pod nosom in ne volili vsi tisti, ki so se vrinili v zapisnik sramotno, da bi z jednim ali dvema krajcarjema davka potlačili poštene slovenske kmete, ki plačujejo po 10 in 20 gld. davka.

(**Na Ponikvi ob j. ž.**) vršila se je preteklo nedeljo lepa slavnost v čast in spomin rojaka Blaža Kocena. O tej slavnosti prihodnjič več.

(**Bedarija.**) Dne 10. t. m. prišel je iz Šaleka pri Velenji neki kmet v c. kr. davkarijo v Šoštanj davek plačat ter po nekaj desetakov za prodano zemljo železnici. Ko ga ogovori eden uradnikov, kaj da zahteva, odgovori kmet „Versteh nix bindisch". Vsi gospodje v davkariji, katere je napenjal smeh, začno gledati in ko po daljšem govoru Jozl resnično ni znal slovensko, začel je uradnik nemško občevati. Kmetič je bil pa samo zmožen malko „kuheldajč", wos, biviel, nix verstehn. To je sramota za tacega že sivega starčka, da se pusti tako globoko ponemčuriti, ker ni bil v celem svojem življenji iz svoje rojstvene vasi dalje kot iz Velenja v Šoštanj; nekaj pa vendar izvrstno zna: duhovnike kleti, čez nje proti drugim poštenjakom nespodobno govoriti, pot v cerkev ga pa malo veseli, za to pa tudi slabo visi!

(**Hišni posestniki pozor!**) Res lepo je geslo: „Svoji k svojim!" toda mi Slovenci se vse premalo v istini ravnamo po njem. Naše denarje preradi nosimo tujcem in celo podpiramo njih naprave in njih delovanje, in to premnogokrat v našo škodo. Omeniti hočemo danes samo jeden primer. Slovenci in v obče Slovani smemo ponosni biti na res uzorno zavarovalnico banko „Slavijo". Ona je popolnoma v narodnih rokah, v njenem vodstvu ni Židov, ki pri premnogih enakih družbah zavzemajo prva mesta, ampak sami katoličani njo vodijo. Banka „Slavija" podpira tudi naša narodna stremljenja, ona daje od svojega dobička precejšnjo svoto revnim prebivalcem — kmetom. — Marsikateremu je znano, da je že tisoče in tisoče razdelila tudi med revne, po raznih ujmah oškodovane Slovence. Ali smo slišali, da bi kateri drugi enak zavod podpiral naše narodne težnje? Kdo za nas kaj stori, tega hočemo podpirati, a ne one, kateri se nam laskajo, kadar hočejo od nas kaj imeti, a ko so dobili, se nam smejejo. Pristopajte tedaj — posestniki slovenski k banki „Slaviji" — zavarujte pri njej svoja poslopja proti požaru, zavarujte svojo krmo, svoje pohištvo — zavarujte svoje življenje! Ne dajte se voditi od agentov tujih nemških in celo judovskih zavarovalnic za nos. Banka „Slavija ima povsod po Slovenskem svoje zastopnike, ki vsakemu radi razložijo pomen in pogoje zavarovanja. Tedaj hišni posestniki, pozor! Podpirajmo domače naprave in ne tuje! „Svoji k svojim!"

(**Uradna učiteljska konferencija za šolska okraja Gornjigrad in Vransko**) bode dne 4.

* Odslej bodemo po vrsti priobčevali tudi one pošte, katere imajo slovenske napise in slovenske poštne pečate.

avgusta t. l. v Mozirji s sledečim vzporedom: 1. Volitev dveh zapisnikarjev. 2. Opombe c. kr. nadzornika o nadzorovanju. 3. Razpravljanje o sledečih referatih: a) Negovanje patriotizma v ljudski šoli in na kak način naj bi se 50letno vladanje Njih Prevzvišenosti cesarja Fran Josipa I. primerno in enako praznovalo? b) Kako naj bi se dosedanje uradne tiskovine zboljšale? c) O porabi „prve nemške vadnice" od H. Schreinerja in dr. Bezjaka. 4. Od zadnje konferencije sem izdani ukazi gledé šole se prečitajo. 5. Poročilo knjižnih odborov. 6 Volitev stalnega konferenčnega odbora in knjižnične komisije. 7. Predlogi.

(**Slovenske zastave.**) Prijatelj našega lista nam piše: Na svojem potovanju po Slovenskem sem videl v marsikateri vasi na visokej lipi vihrati večje ali manjše slovenske zastave, katere naj kažejo vsem, ki tod hodijo, da je tukaj svet slovenski, da ljudstvo tu prebivajoče — je zavedno narodno. In to je prav! Želeti bi bilo, da bi se povsod na naši zemlji v vsaki vasi, oziroma v vsakem kraju na vzvišenem prostoru pritrdila mogočna slovenska zastava, kazoč popotnikom, da se Slovenec ne le zaveda svoje narodnosti, ampak da jo tudi očitno pokaže. Mladenči slovenski, skrbite pred vsem vi za to, da bode povsod ponosno vihrala slovenska trobojnica!

(**Iz Gornjegrajskega okraja.**) Zborovanje učiteljskega društva za gornjegrajski okraj bilo je dne 12. t. m. v Bočni. Zbralo se je primerno veliko število učiteljev omenjenega okraja. Pohvalno moramo omeniti, da so se tega zborovanja udeležili tudi nekateri taki, ki so prej navadno bliščali s svojo nenavzočnostjo. Obžalovati pa moramo, da dva gospoda, ki bivata v najbližji bližini Bočne, nista hotela priti v naš krog. Zakaj to? — Sloga jači, nesloga tlači! Ob določeni uri otvoril je načelnik g. Klemenčič zbor in nas opomnil, da smo v teku časa od zadnjega zbora, ki je bil meseca novembra na Rečici — zgubili dva marljiva člana. Gosp. Jeranko-ta pobrala je bela žena — smrt, a gosp. Lorber je postal nadučitelj pri Sv. Florjanu na Boču. Prečitajo se na to nekateri dopisi, o katerih se je več ali manj razpravljalo. Nato je gospod Žagar, nadučitelj na Gorici, referiral o lepopisju v ljudskih šolah. Govornik je navajal zgodovino lepopisja, metodiko pri lepopisju itd. Ko je g. Žagar nehal, pohvalili so ga navzočniki z burnim ploskanjem. Vsled poznega časa in raznih drugih tehtnih razlogov se je sledeča točka vsporeda: „O prvi nemški vadnici" preložila na prihodnje zborovanje. V slavnostni odbor se je nato volil namesto odišlega g. Lorberja: g. Zmrzlikar, nadučitelj pri Sv. Frančišku, kateri je prevzel vodstvo petja. Sklenilo se je, da bode društvo jubilejno slavnost praznovalo meseca julija na Gorici. Pri slavnostni maši peli bodo udje našega društva in nekateri drugi prijatelji učiteljstva. Slavnostnim govornikom izbran je gosp. Praprotnik, nadučitelj v Mozirji. Delegatom k zborovanju „Zaveze sloven. in istrsko-hrvaških učiteljskih društev" izvolili smo g. Kocbeka in g. Praprotnika. Po končanem zborovanju smo se še nekaj časa v gostoljubni hiši g. Dediča prav imenitno imeli in potem se pa podali na kegljišče, kjer so nekateri kegljali, drugi peli, a zopet drugi dvorjanili navzočim damam. Da napitnic ni manjkalo, to se pa itak razume. Združili smo tedaj ta dan koristno in veselo, resno in zabavno in daj Bog, da bi še večkrat tako.

(**Nova Štifta pri Gornjemgradu.**) Volitev. Naši občani so volili dne 31. majnika t. l. v novi obč. odbor v vsakem obziru zanesljive može. Ti so si izvolili dne 7. junija t. l. županom g. Antona Matjaž, veleposestnika v Tiroseku; I. obč. svetovalcem g. Jakob Tesovnik, posestnik v Steingruben; II. obč. svetovalcem g. Jakob Savinšak, posestnik v Novi Štifti; III. obč. svetovalcem g. Jože Nadvešnik, novi kr. šol. svet. in posestnik v Tiroseku. Sami vrli, veri, domu in cesarju popolnem udani in odločni narodnjaki. Bog blagoslovi njihov trud!

(**Iz Jurkloštra**) se naznanja, da je bila na dan sv. Rešnega Telesa strašna nevihta s točo in velikanskim nalivom, ki je lepe poljske pridelke, kateri so nam bogato žetev obetali, silno močno poškodovala in ugonobila, kajti kar ni toča potrebila in vihar polomil, je pa voda odnesla, kakor pokošeno travo in rodovito zemljo. Upamo torej, da nam bode novi občinski odbor, ki je sestavljen iz samih najzavednejših narodnjakov, pomagal, da zadobimo primerno davčno olajšavo in mogoče tudi podporo.

(**Strela je udarila**) dne 31. m. m. v poslopje Jos. Spolarja v Črešnjevci pri Vidmu. Zgorela so mu tri gospodarska poslopja, jedna krava ter dve svinji.

(**Požar.**) Dne 28. m. m. zgorelo je poslopje Ivanu Černeliču v Podgorju pri Pišecah. Škode je 400 gld.

(**Čitalnica v Brežicah**) priredi na vrtu „Narodnega doma" veliki koncert v nedeljo dne 19. junija 1898. Vspored: 1. *** Koračnica. 2. Kviatovsky: Slov. overtura. 3. Metra: El Turia, valček. 4 Dr. B. Ipavic: Slovanska pesem, poje moški zbor. 5. V. Parma: Intermezzo iz opere „Ksenija". 6. Leipold: Hrvatski dom, potpouri. 7. I pl. Zajc: Popotnica Nik. Jurišića, moški zbor. 8 Zadražil: Dvoboj, overtura. 9. Wagner: Odlomek iz opere „Tanhäuser". 10. Jeklič: Pevčeva pomladanska, zbor z bariton-samospevom. 11. Raha: Potpouri slovenskih pesmi. 12. Dierig: Na straži, pesem za krilni rog. 13. L. Hudovernik: Naša zvezda, moški zbor. 14. Schinzl: Aforizmi, potpouri. Začetek ob 4 uri popoludne. Vstopnina 50 kr.: kmetje plačajo po 20 kr. Ob naugodnem vremenu bode koncert v dvorani. Godba c. in kr. pešpolka nadvojvode Leopolda štev. 53. iz Zagreba.

(**Iz Pilštanja.**) Dne 26. maja t. l. priredilo je pilštanjsko učiteljstvo v spomin plodonosnega petdesetletnega vladanja presvitlega cesarja Fran Josipa I. šolsko veselico. Otrokom se ni dalo samo jedil in pijače, ampak bili so revni obdarovani z obleko, premožnejši pa z drugimi šolskimi stvarmi, tako, da ni šel nikdo prazen domov. Da se je pa veselica tako lepo izvršila, so mnogo pripomogli k temu vrli Pilštanjčani, izmed kojih je hvalno imenovati preč. gosp. župnika, kot načelnika krajnega šolskega sveta itd., čast. gosp. kapelana Grobelšek, sedaj v Podsredi, cenjeni rodbini Zupančič in Schmidt. Vsem dobrotnikom, ki so v tem ali onem oziru pripomogli k tako lepemu izidu veselice, izreka se tem potom za njih velik trud in izredno požrtvovalnost najtopleja in najpresrčneja zahvala. Mladina jih gotovo tudi nikoli ne pozabi, ampak ohrani jih do poznih let svojega življenja v hvaležnem spominu.

(**Redka starost.**) V Majšperku je umrla pretečeni teden neka Magdalena Turk, stara 104 leta

(**Odbor „Slovenskega pevskega društva s sedežem v Ptuji"**) sklenil je prirediti letošnjo pevsko slavnost v Celji v nedeljo dne 14 avgusta t. l, in določil sledeče skladbe: 1. „Jadransko morje", moški zbor, Hajdrih. 2. „Pozdrav", mešan zbor, Foerster. 3. „Križaci na morji", mešan zbor, Bendl. 4. „Ave Marija", šesteroglasen mešan zbor s spremljevanjem orkestra, Foerster. 5. „Domovini", moški zbor, F. S. Vilhar; novost, od društva s častnim darilom nagrajena skladba. 6. „Domovini", mešan zbor, L. Pahor; novost, od društva s častnim darilom nagrajena skladba. — Gospode poverjenike in iste gospode, kojim smo poslali nabiralne pole, prosimo uljudno, da blagovolé pole z nabranimi doneski vrniti najdalje do 8. avgusta, da nam bode mogoče sestaviti račun. — Za odbor: Dr. Bela Stuhec,
t. č. predsednik.

(**Vremenska postaja na Cvenu**) bileži meseca maja. Povprečna toplina 15·1° C. Najvišja toplina dne 19. ob 2. h. p. 24·8° C. Najnižja toplina dne 14. ob 9. h. p 6·8° C. Največ padavin dne 28. 29·7 mm. Vsota padavin 135·1 mm. Število dni s padavinami 15, z nevihto 4. Povprečna oblačnost 5·9. Največkrat je pihal jug.

(**Za družbo sv. Cirila in Metoda**) darovala je obitelj Kupljen pri Sv. Jurju ob Ščavnici 3 gld. mesto venca na krsto brata oziroma ujca Strajnšak iz Ročkovc.

(**Iz radgonskega okraja.**) Draga „Domovina"! Slednjič si slikala naše žalostne razmere po naših mejah. Res, žalostne razmere, ki človeku ropajo up in nado na bolje narodno bodočnost. Tudi mi v radgonskem okraju čutimo, da se nam meja pogreza. In vendar bi lahko bil naš okraj popolnoma v redu, bil bi popolnoma naroden, da je drugačen naš okrajni zastop. Ko so se vršile slednje volitve v ta zastop, obljubljali so nasprotniki nebo in zemljo omamljenim, omahljivim volilcem. In ko je bil srečno odbor iz samih nemčurjev sestavljen, pričelo se je krasno gospodarstvo!!

Naj podam le nekaj faktov. V Radinci živi zdravnik, a še ne dolgo. Dunajčan je in po dudunajsko računi, slovenski ne zna niti ene besedice. Imel je sicer voljo se učiti, a kakor smo izvedeli iz verojetnih ust, niti do prve ure ni prišlo. Kaj pomaga takšen zdravnik ljudstvu?! Neumno je zdraviti gluhonemega še bolje neumno, zdraviti govorečega, ki ne more povedati, kje ga boli. — Ta slučaj je še nedolžen proti temu. Imela se je graditi cesta iz Murske doline v Ščavniško dolino. Gradil jo je slavni zastop sam, kjer je najmanje bilo potrebno, a koder se je lahko prispelo h goricam. Bog blagoslovi tem možem njih delo. Toda naj tudi volilcem ob bližnji volitvi neumne glave razsveti, da bodo vedeli postopati možato in dostojno. Grdoba, kdor svoj narod prezira, grdoba, kdor voli za goljaš svoje nasprotnike!!

(**Iz Radinc**) se nam piše: Slovenci, „Svoji k svojim"! Društvo, ki ima v lasti radinske kopeli in radinski studenec, je nemško, nam na vsak način sovražno. Slovenski krčmarji, v Petanjcah je boljša slatina, kojo razpečava gosp. Vogler, nepristranski mož, kojega sin je ud narodnega kolesarskega društva. Ali me razumete? Ali si bodete sami v lice bili?!

(**Iz Mote**) se nam piše: Sosedi pozor! Ali poznate našo „Frajbilige Faierber!?" Ne? — No, to vam je čudna spaka! Rok nima, nog nima, glava manjka in truplo je gnjilo. Gnjilo je še marsikaj drugega pri tem društvu. Vi, Kraščani, Motarji, ali bodete še dolgo krmili in negovali to čudno zverino?! Upamo, da se nam bode ponudila prilika, kaj natančneje pogovoriti o tem „Fajerberu"!

(**Pri Kapeli**) je gostilna, ne ena, več jih je. A v eno hodijo Radinčarji, Nemci, čitat tiste lepe napise v uti: Wein, Weib — — — itd. in še mnogo lepših!! Vi, g. L. izbrišite to, če ne, bodo Slovenci pri Kapeli in okolici pozabili, da visi pred vašimi durmi smrekova veja.

(**Ustrelil se je**) pretečeni teden oštir in lesotržec ob ribniško-vuhredski cesti J. Lakner. Sprl se je s svojo ženo, odpeljal se v Celovec ter se usmrtil na ondotnem pokopališču.

(**Strašni nalivi.**) Iz Ribnice na Pohorji poroča nam prijatelj, da so imeli na Telovo, t. j. 9. t. m. grozen dan. Bruhnila je taka ploha, da je odnesla po potoku Velka neizmerno veliko narezanega lesu in plohov. Semo jeden lesni tržec trdi, da ima škode do 2000 gld. Nalivi trgali so najlepše kose rodne zemlje ter jo drvili v potoke. Splošne škode samo v ribniški fari ni mogoče ceniti. Ubogo ljudstvo!

(**Graški socijaldemokratje**) sklicali so dne 11. t. m. shod, na katerem so hrupno ugovarjali razpustu občinskega sveta ter izrekli upanje, da ne pride v nov zastop niti jeden krščanski mož, nego zgolj — nemški nacijonalci. Brezsramna je tedaj demokraška trditev o mednarodnostnih načelih. Ločijo se od nacijonalnih kričačev le po svojem rudečem peresu.

(**V bolnici usmiljenih bratov v Gradci**) bilo je sprejetih v letu 1897. 2891 bolnikov; od teh je ozdravilo 2426, umrlo pa 206 oseb. Iz Štajarske, Koroške in Kranjske bilo je sprejetih 2027 bolnikov. Ta ljudomilo zavod zasluži pač, da ga Slovenci po svoji moči podpirajo.

Druge slovenske novice.

(**Cesarjeva vladarska petdesetletnica.**) Prvi trije dnevi meseca decembra letošnjega leta bodo v zgodovinski knjigi avstro-ogrske države smeli biti z zlatimi črkami opisani, in ime in delovanje presvetlega vladarja z dijamanti in smaragdi okrašeno. Mesta, trgi in vasi tekmujejo že zdaj drug z drugim kako bi kateri prekosil svojega sodruga v dinastičnih čutilih in slovesnejšem praznovanji tega dne, samo na Dunaji, v Gradci in Trstu se pangermanstvo in iredenta oholo dvigati od tal in podivjanost jim sika iz strupenih oči. — Iz Ljubljane nam o tej

slavnosti poročajo: Niti letošnji 17. dan avgusta niti 2. in 3. dan decembra 1898 ne bodo v Ljubljani zaostajali za večjimi mesti, kajti program, kateri je deloma že sklenjen, obsega nekaj izvanrednega za imenovane dni. Vsaj pa je tudi znana udanost ljubljanskega prebivalstva — osobito slovenskega — do cesarja in njegove hiše. — Zgradba ubožne nove hiše za 150 revežev, slavnostna predstava v dež. gledališči, ljudska kopelj, streljanje s topovi itd. — vse to bo le del programa. — 17. avgusta ima biti shod županov vseh slovenskih občin, ki bo izmed sebe izvolil deputacijo, katera se bo šla poklonit cesarju Francu Josipu I. in izročit mu udanostno adreso.

(**Ljubljanske novice.**) Regulacija mesta je napravila zopet par korakov naprej. V Špitalski ulici, kjer je bil promet najbolj živahen, pa tudi najbolj —oviran, padla je te dni P. Strelova hiša. V Trubarjevi ulici pri Sv. Jakobu pasti imata v kratkem dve že odkupljeni hiši. — Za premestitev sedanjega pokopališča pri Sv. Krištofu obstoji odsek, ki bo imel vso zadevo svoječasno pretresati in o nji poročati. — Avgusta meseca pride semkaj 7. div. artilerijski polk in se naseli v novozgrajeni mestni vojašnici ob Dunajski cesti, — katera je stala okolu 400.000 gld. — Več novih hiš se še ni pričelo graditi, in stavbišč je še mnogo na razpolago. — Pretekle dni so pričeli podirati ostanke stare bolnice ob Dunajski cesti. — Bicikliški klub gradi si svojo dvorano in shranjevališče. — Električna razsvetljava funkcijonira zdaj brez pritožb, in je tudi že za več javnih poslopij naročena. Druzega se zdaj ne pogreša v Ljubljani nego mestna godba, ki bi vsem zahtevam ustrezala, nekaj državne pomoči za nekatere hišne posestnike in ugodnejšega vremena za stavbe in poljedelce. Ljubljana šteje danes 36.000 duš, in od teh jih reklamujejo ljubljanski Wolfovci in Dzimskyjevci nič manj nego — jedno tretjino. Kaj ne, kako drzni so ti ljudje?

(**Mestnim arhivarjem ljubljanskim**) imenoval je občinski svèt dne 7. t. m. pesnika Antona Aškerca, ki ima nastopiti službo koncem tega meseca.

(**Shod slovenskih županov**) bo dne 17. avgusta letos v Ljubljani.

(**Imenovanje.**) Ravnatelj knezoškofijske pisarne v Ljubljani je postal dozdanji ondotni tajnik Jos. Šiška.

(**Shod vseh slovenskih velikošolcev in abiturijentov v Ljubljani**) se vrši 12., 13. in 14. avgusta t. l. Glavni točki zborovanja: slovensko vseučilišče v Ljubljani in občedijaška organizacija med počitnicami. Predsednik pripravljalnega odbora: gosp. stud. phil. Jožef Reisner, Dunaj VIII. Lederergasse 20, I. 5.

(**Letina na Kranjskem**) kaže povsod lepo do zdaj, zlasti žito in seno; bodisi na polji kakor sadnih vrtovih. Toče do zdaj še ni bilo posebne.

(**Mirovna sodišča in uradni dnevi po deželi**) izven sodnih krajev so velika dobrota za našega kmeta. Koliko truda in časa se temu prihrani, ako pride v večje vasi ali trge vsak mesec ali vsakih 14 dni okrajni sodnik, notar, zdravnik opravljat svoj posel, seveda na državne troške! Tako se godi po prizadevanji notarja g. Ig. Gruntarja do zdaj v Loškem Potoku, okr. Ribnica, in mirovno sodišče imajo tudi Rovte nad Logatcem. Možje rodoljubi, delajte tudi na tem polji za interese slov. kmeta.!

(**Poštni pečati na Kranjskem**) so po nekod še vedno samonemški. Temu krive so pa dotične občine same ker se za dvojezične ne potegnejo. Poštni komisar Corá je pred par leti sam izjavil, da bi direkcija v Trstu ustregla željam občinskih zastopov, ako se oglasijo in zahtevajo mesto samonemških — dvojezične pečate. Taki obč. uradi store to najbolje na ta način, da odpošljejo svoje pismene, na trgov. ministerstvo adresovane zahteve zdaj svojemu državnemu poslancu, ki jih naj pri imenovanem ministerstvu vloži. Tudi na Kranjskem se je na ta način postopalo.

(**Strela je ubila**) dne 10. t. m. v Kokrcih nad Kranjem neko kmetico na polji.

(**Umrl je**) v Kranji inžener g. Jos. Omersa, star še le 25 let. Bil je vkljub svoji mladosti jako delaven na narodnem polju. — V Praprečah pa je umrl dne 7. t. m. 27letni jurist Ivan Capuder. Lahka jima zemlja!

(**Častnim občanom**) imenovala je občina Dol. Logatec naslednje gospode zaradi njih zaslug za zgradbo vodovoda: grofa Ledebur, barona Hein, dež. glavarja Detela, dež. odbornika Fr. Povše in dr. Iv. Tavčar, vladnega svetnika Markus, okr. glavarja Del Cott in profesorja Hrasky. Pa še naj kdo trdi, da slovenski narod ni rad hvaležen!

(**Novo mašo**) daroval bo 31. julija letos v Rovtah nad Logatcem č. g. Matej Trepàl, zdaj bogoslovec v Celovci.

(**Cerkveno blagoslovljenje**) vršilo se je dne 15. t. m. v Lučinah nad Idrijo.

(**Slovenci so zmagali**) pri občinski volitvi v Šent Janžu v Rožni dolini na Koroškem dne 6. t. m. Navdušenje je med koroškimi Slovenci vsled tega jako močno; ta prekucitev nemškutarstva oživelo je zopet nade v srečnejšo bodočnost.

(**Šolski dom v Gorici**) lepo raste, ter ga je že dva nadstropja, v jesen vršilo se že bo najbrže blagoslovljenje narodne stavbe. S tem podjetjem zaslužili so si Goričani, da jih pripoznamo Slovenci kot svoje vzglednike na narodnem polju. V dobi devetih mesecev spraviti vkupe 20.000 gld., to ni malenkost, a naši nevstrašeni Goričani so to dosegli, najboljši dokaz, da se nam ni bati za njih krepko rast na bregovih Adrije. Posnemajmo jih, učimo se od njih narodne požrtvovalnosti!

(**Podgradska posojilnica in hranilnica**) imela je leta 1897. dohodkov 58 902 gld. 67½ kr., troškov 55.576 gld. 90½ kr. Dobička imela je zadruga v tretjem letu svojega poslovanja 401 gld. 90 kr.

(**Z Dunaja**) prejeli smo vabilo k zabavnemu večeru slovenskega kluba, ki bode v soboto dne 18. junija t. l. v dvorani L. Pelikanove restavracije „Zum Weingarten" VI. Getreidemarkt štev. 5, I nadstropje. Na tem sestanku bode sodeloval pevski zbor sl. akad. društva „Slovenije"; tenorsolo poje g. arh. Janko Krsnik v pesmih: „Na tujih tleh" in „Njega ni" od A. Nedveda, na glasovirju spremlja g. arh. Viktor Adamič. Slovenci na Dunaji! Pridite mnogoštevilno na posledni sestanek v tej sezoni! — Začetek ob 8. uri zvečer. Pred klubovim večerom ob sedmih bode odborova seja podpornega društva za slovenske visokošolce na Dunaji.

Druge avstrijske novice.

(**Državni zbor preložen.**) Pretečeni torek imela bi biti zadnja seja, a niti do tega ni prišlo, nego se je zasedanje državnega zbora preložilo na nedoločen čas, vladalo pa se bo z znanim § 14. Kaj se zgodi z avstrijskim parlamentom pozneje, je ugibanje, najbrže pa uvidi vlada iz dosedajnih šest pretrgatev, da je isti že davno od Nemcev ubit. Sedajno preloženje zakrivili so seveda edino Nemci s svojim nasprotovanjem v jezikovnih pogajanjih. Zabranili so pa tudi, da se ni sprejel niti zakon o odpravi drž. mitnic, časniškega in koledarskega koleka, niti o znižanju zemljiških prepisnih pristojbin itd. Po pravici sme preklinjati vsak avstrijski davkoplačevalec te nemške „osrečevalce".

(**Velika povodenj na Hrvaškem**) V soboto dne 11. t. m. ponoči bilo je usodno za Zagreb in okolico. Deževalo je že več dni poprej, a omenjeno noč utrgal se je oblak nad bližnjimi gorami, vsled česar so gorski potoki s tako silo pridrvili, da so bile nektere ulice glavnega mesta v kratkem preplavljene. Najhujše je to bilo v onem delu mesta, ki je blizu potoka Medveščaka. Stanovalci iz pritličja so se v skrajnosti rešili, a voda odnesla jim je pohištvo in blago iz trgovin. Vojaštvo in ognjegasci delali so celo soboto in nedeljo, da so napravili valovom odtok ter rešili in varovali blago. Škoda je neizmerna. O enaki grozni povodnji poroča se pa še skoraj iz celega zagrebškega kotara z večjo škodo. Dež je lil po nekod s tako močjo, da je zbil listje raz dreves, ki stojijo gola kakor po toči.

(**Mažarska kvotna deputacija**) pridno zboruje, ter kakor kaj ukrene, snide se z avstrijsko deputacijo, da se skupno — skregajo ter začnejo posvetovanja zopet znova. Od avstrijske strani se je nedavno predlagalo, naj odloči odstotke število prebivalcev, vsled česar bi prišlo na ogrsko polovico 42 milijonov; ogrska vlada poznuja 36·4 odstotkov. Dne 12. t. m. snišli sta se zopet obe deputaciji, kjer je predlagal dr. Menger, naj ne ima jedna stranka ne druga prav, t. j. Ogrska naj ne prinaša ne 42% ne 36·4%, nego 39·6%. Mažar pa je previden barantač ter ni niti Mengerju „udaril v roko". No, sicer pa bo zadevo sedaj uravnala začasno avstrijska vlada brez parlamenta, najboljše poroštvo, da Mažari ne bodo prikrajšani.

(**Nemci so si pač povsod jednaki!**) Moravski Čehi praznovali so pretečeno nedeljo, dne 12. t. m. v Brnu stoletnico slavnega Palacki-ja. Na slavnost, ktere se je vdeležilo nad 50.000 gostov v narodnih društvenih nošah, prišel je tudi praški župan dr. Podlipny. Ondotni Nemci nastopili so proti prazničnim gostom prav na tisti kulturni način, kakor naši Celjani, t. j. drli so se in žvižgali, metali na goste kamenje, smeti, jajca in podobne smradi. Najbolj so merili na praškega župana, kojega obleka je res dobila sledove nemške olike. Vse to poročajo tudi graški listi z vidnim veseljem, a veselo je, kako zavijajo posledke. Hrustijo se, kako je iz nemških rok letelo vse možno gradivo, kako so vpili, da češke pesmi niti slišati ni bilo, toda prišlo je tudi do krvavih spopadov, a tukaj so tepeni le Nemci, prišlo je tudi do aretiranja nad sto oseb — in zopet so vtaknili v luknjo le Nemce. Da, baš kakor v Celju: omika, vzdržljivost in — junaštvo je zmiraj na nemški strani, če pa dobi kateri po nosu ali ga stisne „pest pravice", je to slovanska surovost in vladna netaktnost!

Ogled po širnem svetu.

(**Bolgarski knez in kneginja**) potujeta prve dni julija v Petrograd, kjer ostaneta štiri dni. Ž njima potuje tudi princ Boris, deželni metropolit ter prvi minister. K temu obisku dobil je knez baje migljaj iz Petrograda, da se pride opravičit, zakaj je obiskal nedavno turškega sultana.

(**Črnogorski princ Danilo**) se bode baje v kratkem poročil z neko angleško knjeginjo, ter je baje le v ta namen potoval nedavno njegov oče, črnogorski knez Niko, na Angleško. Slabo pa se podaja skalovita Črnagora v bivališče ponosne Angležinje.

(**Vojaška kriza v Belgiji.**) Najvišji vojaški dostojanstveniki grozijo odstopiti, ako se ne vpelje v Belgiji, kakor je to v vseh evropskih državah, stalna osebna vojaška dolžnost. Dosedaj služi v Belgiji pri vojakih le tisti, ki se nima s čim odkupiti, ali pa od bogatinov najeti namestniki. Vlada sama je za zahtevano preosnovo, a nima dosti moči. Država ne dobi nikogar, ki bi hotel pod sedajnimi odnošaji prevzeti vojno ministerstvo.

(**Špansko-ameriška vojna.**) Poroča se, da so Amerikanci zadnje dni na mnogih krajih, posebno v bližini Santiaga bombardovali španske utrdbe, ne da bi provzročili Špancem znatne škode; poškodbe popravili so Španci sproti. Amerikanci nameravajo v teku prihodnjih dni dovesti na Kubo glavno vojno. Ameriško vojaštvo pa je kaj malodušno, ker je baš sedaj začela razsajati na teh otokih morilna rumena mrzlica, ki se domačinov ne loti, pač pa redko kateremu tujcu prizanese. Razširja se tudi govorica, da si prizadeva avstrijski cesar pregovoriti angleško, francosko in rusko vlado, da uvedejo pomirjenje med bojujočima državama. Španci pa baje ne marajo ničesar slišati o miru, pri katerem bi morali tudi najmanjši del svojih kolonij odstopiti. Pripravljeni so temveč najmanj še celo leto vojevati se. Ako ne bo nič bolj resnega, lahko raztegnejo tako vojno še celó dalje. — Poroča se tudi, da se je Manila udala, ne ve se pa ali Amerikancem ali ustašem.

Dopisi.

Iz Laškega. Kakor pri nemških slavnostih sploh, tako je tudi na Telovo rega imela za bebce Vaše hajlarje. Ko so popoldan napravili izlet semkaj, namakal in pral je dež po Laškem umazane frankfurtarske cape, ki so visele raz nekaterih hiš, koje bi na prstih dveh rok lahko naštel. Posebno nas je bodla „frankfurtarca" viseča raz sodno poslopje. Pravijo, da jo je obesil c. kr. notar Mravlag. Prišlo jih je nekaj z

brzovlakom, kot „Vorpatrouille", ti naj bi Laščane pripravili na sprejem, to se pravi, naj bi jim povedali, da jih ne pride toliko tisoč, kakor jih oni pričakujejo. Tolažili naj bi gostilničarje, ki so imeli nebroj golažev in drugih dobrih stvarij zato nalašč napravljenih, naj se ne hudujejo, češ, saj jih bodo lahko pogreli in med tednom na naše slovenske kmetiče spečali.

S tovornim vlakom se je pripeljalo društvo „Liedertafel" obstoječe iz par deloma zrelih, še več nezrelih „mandeljcev" in nekaj drugih gostov. Okrašeno je bilo vse s plevelom in pa s takim listjem, s kakoršnim se pri nas pujskom nastilja. Vračajočim se jim je prišlo bajé to listje prav. Pred kolodvorom jih je čakala elita nemških barab laških, ko so se razvrstili, capljali so v trg. Da bi ložje capljali in da ne bi kedo v blatu obtičal, igrala je celjska mestna godba zgodovinsko imenitni „Heil-Wolf-Marsch". Te duhovite koračnice Laščani do tega dne še niso čuli. Med capljajajočimi smo imeli čast videti Petra s celjske gimnazije, kojega so naše frankfurtarice tako omamile, da ni videl svojih nadebudnih učencev z nemškim plevelom. To je čudno, da pa vidi v celjski „Narodni dom", koliko dijakov pride brez njegovega dovoljenja k nedolžnim koncertom. Polslepi davčni adjunkt Mettelet je ta dan kot azistent turnarske zastave svojo službo vrlo dobro opravljal, za to postransko službo si je bajé vzel dopust. V uradniški uniformi se je tega hajlanja udeležil novoimenovani poštni azistent Ballogh. Da „Schwiegervater der Weltgeschichte" in trebušasti Ochs nista izostala, se razume. Po trgu so jih mnogobrojne laške (ne italijanske) „frajle", kandidatinje zakonskega jarma, obsipale s plevelom. Pevski večer se je začel seveda z „Die Wacht am Rhein". Poslušali so jo stoje. Potem so peli in godli bolj ali manj slabo; po končanem izbranem (?) vsporedu govori dr. Janez Stepischnegg iz Celja znamenit govor, ki je svoj višek dosegel v besedah: „Cilli kann nicht ohne Tüffer, Tüffer nicht ohne Cilli bestehen." Ker je bilo pri tej priliki mnogo „freibiera" so se ga žejni celjski gospodje tako navlekli, da so začeli kozle obračati in dreti se. V Celju so začeli že noreti in so tulili in krulili kakor pravi pujski. Cesarja Jožefa so pred „Narodnim domom" tako s hrastovjem obložili, da ni nobeni stvari več tako podoben, kakor strašilu v kuruzi. — To je okostje slavnosti, za kojo si je posebnih zaslug stekel prvošolec Bast, ki je mesto da bi bil v Celju pri maši, po laških poljih modriš nabiral v družbi davčnega praktikanta Krisperja.

Od Drave. Slavnost 25letnega društvenega obstanka je obhajalo učiteljstvo mariborske okolice dne 2. rožnika t. l. v Rušah. Pri zborovanju dne 6 aprila v Mariboru je gosp. A. Požegar poročal o telesnih vajah v prospeh zdravstva in se je poleg drugih društvenih zadev sklenilo prirediti spomladanski izlet v slavne Ruše in obhajati ondi društveno 25letnico.

Določenega dne, 2. rožnika, zbralo se je poleg častnih članov gosp. ravnatelja Schreinerja in gosp. nadučitelja M. Nerata do 50 gg. tovarišev in tovarišic, med njimi trije cenjeni gospodje ustanovitelji tega društva. Pri dohodu v Ruše so nas že nasproti pozdravljale raz krasnega šolskega poslopja v raznih bojah vihrajoče zastave, v Rušah pa je bil sprejem došlih gostov veleprijazen, prav prisrčen.

Vrle Rušanke so došle goste v znamenje prijaznosti obdarovale z lepimi šopki cvetlic.

Ob 10. uri je daroval za društvo č. gosp. kaplan Al. Šijanec v farni cerkvi sv. mašo, pri kateri je vrli ruški kvartet krasno popeval. Pred šolskim poslopjem zbrane udeležence je c. kr. vadnični učitelj g. J. Marin iz Maribora v skupini fotografiral.

Nato se je v zalo okrašeni šoli vršilo slavnostno zborovanje, katero je predsednik gosp. naduč. J. Lasbaher otvoril s prijaznim nagovorom in trikratnim slava klicem na presvitlega cesarja. Predsednik krajnega šolskega sveta g. Lingelj pozdravi prav prisrčno došle goste, izražujoč veselje, da si je učiteljsko društvo izvolilo Ruše za svoje slavnostno zborovanje in želeč društvu najboljši vspeh, tukaj prav prijeten sestanek in vrlo zabavo.

Predsednikov namestnik, gosp. Miha Nerat poročal je o društvenem delovanju tekom 25 let, katero priča, da je društvo ves čas vstrajno in marljivo delovalo v prospeh šolstva in stanovskega ugleda, in da se torej sme slobodno prištevati med prva učiteljska društva Spodnjega Štajarja.

Gospod ravnatelj H. Schreiner je govoril o ustanovitvi učiteljskega konvikta v Mariboru in o vsporedu za jubilejno slavnost v proslavo petdesetletnega plodonosnega vladanja Nj. Veličanstva, presvetlega cesarja Frančiška Josipa I.

Po dovršenem slavnostnem zborovanju v šoli sledila je jako živahna zabava v prostorih g. Muleja s sodelovanjem godbe, pevcev in raznih govornikov.

Gospod dr. Gorišek, župan ruški, pozdravi v imenu občinskega zastopa ruške občine v veleprijaznem govoru zbrano društvo, isto tako tudi č. g. kaplan A. Šijanec. Društvo je tudi sprejelo brzojavni pozdrav od posl. g. prof. Robiča.

Vrstili so se nadalje razni slavnost, društvo in zaslužne osebe v prospeh šolstva zadevajoči govori in napitnice, in je osobito gosp. ravnatelj Schreiner večkrat z jedrnatim govorom vzbujal pozornost veselega društva.

Le prehitro so minule ure odmenjene za slavnostni sestanek v prijaznih Rušah, ki ostane trajno vsem udeležencem v prijetnem spominu. Slavnim Rušanom pa izrekamo za prisrčen in slovesen sprejem ter izkazano prijateljstvo našo iskreno zahvalo. Bog vas živi!

Od Ptuja. Višjesodni predsednik grof Gleispach in ptujski sodni pristav dr. Glas. Gotovo se bodete čudili temu naslovu. Kaj bi imel bivši minister grof Gleispach, sedajni višji sodni predsednik v Gradcu, ali prav za prav v — Birkwiesenu, ki je v 3. činovnemu redu, opraviti z navedenim sodnim pristavom, ki še je komaj splezal v 9. činovni red in ki si je že kot neznaten avskultant v Celji in Marnbergu stekel nekaj tužnih zaslug za Slovence na Spodnjem Štajarskem? Sličnosti je med obema gospodoma bore malo, temveč pa razlik in nasprotstva. Dočim se mora grof Gleispach skrivati pred prusaškimi nemškimi nacijonalci v Gradci, dočim mora kakor kak jazbec v svoji jazbini bivati v svojem gradu, ki ga čuva in ščiti orožništvo, pa še imajo nekteri spodnještajarski uradniki — ne vem ali bi rekel pogum ali pa drznost ali pa breztaktnost — ter se bratijo s prenapetimi, prusaško navdahnjenimi ultraradikalci najstrožje smeri; evangelij jim je „Grazer Tagblatt" in „Ostdeutsche Rundschu", politična malika pa — gospod Schönerer in Wolf. Pa dočim se večina teh oboževalcev najstrožje in najradikalnejše struje ne upa stopiti v javnost, nego se drži prav potuhnjeno pri steni, je gospod dr. Glas junak čisto druge vrste. Mož, ki posluje že delj časa v Ptuji in jako slabo lomi slovenski jezik, tako da stane veliko premagovanje prisostvovati obravnavam, koje vodi s slovenskimi strankami, ta mož bi moral biti po našem mnenju jako skromen in ponižen v političnih zadevah; dičiti bi ga morala pohlevnost sv. Alojzija, kadar stopi v javnost. Toda temu ni tako.

To sledi iz nastopnih dejstev, katera posnamemo iz nemških časopisov, toraj iz virov, ki imajo glede osebe dr. Glasa vso dokazilno moč.

Nedavno je imel nemškonacijonalni poslanec dr. Wolfhardt shod v Ptuji in dobil od ptujskih prusakov pravo, pravcato nezaupnico, ker ni bil takrat navzoč, ko bi imel govoriti za obtožbo ministra Badenija, tovariša Gleispacha, in ker ni podpisal obtožbe proti baronu Gautschu radi jezikovnih naredb in ker se je sploh ogibal Schönerer Wolfove struje. Vsak količkaj razsodni človek bi mislil, da se aktivnemu državnemu, osobito sodnemu uradniku slabo poda, ako je pri takih demonstracijah proti svojim predstojnikom navzoč.

Toda gospod dr. Glas in nekteri njegovih tovarišev so v tem pogledu drugega mnenja. Mi mu pa tega veselja nočemo kratiti. Če je tako postopanje dr. Glasa in tovarišev všeč gospodu grofu Gleispachu, sedaj samotarju v Birkwiesenu, oziroma, če tako postopanje nižjih uradnikov odobrava gospod Robert Greistorfer, predsednik mariborskemu okrožnemu sodišču, se mi nad tem tudi ne bodemo spodtikali, da si se spominjamo izza dobe nepoštenjaka Waserja na slučaje, v kojih se je slovenske uradnike devalo pred disciplinarno sodišče, ker so bili naročniki slovenskih listov, češ, da so s tem izpodkopavali ugled navedenega graškega diktatorja.

Odločno pa moramo protestovati proti temu, da se imenovani dr. Glas podaja pri takih demonstrativnih prilikah tako daleč v strankarsko gibanje in ščuvanje, da napoveduje vojsko, križarsko vojsko slovenskemu časopisju, osobito „Domovini" in „Slovenskemu Gospodarju", češ, da to krivico dela nemškim obrtnikom, ker prigovarja slovensko ljudstvo, da se drži gesla „Svoji k svojim". Pri navedenemu političnemu shodu je namreč dr. Glas zahteval od poslanca dr. Wolffhardta, naj izposluje strožjih postavnih določil proti bojkotiranju ptujskih obrtnikov, ki se včasih v slovenskih listih imenujejo, in na katere se opozarja, da naj se jih slovensko občinstvo ogiblje.

Rekel je ta čuden dr. Glas pri tej priliki, da ptujski gospodje dajo veliko zaslužiti slovenskim delavcem in viničarjem v okolici, ker imajo tam svoje vinograde in pristavil, da je torej krivica, če slovensko časopisje hoče narediti razdor med prusaškimi obrtniki in trgovci ter slovenskim kmetskim ljudstvom.

Ker sedanja postavna določila ne odpomorejo po mnenju dr. Glasa tem nedostatkom, zahteval je od dr. Wolffhardta, da se naj zavzame za strožje zakone v tem obziru.

Mi konstatujemo, da je to prosto hujskanje, ki jasno svedoči, kako malo pozna dr. Glas razmere. Nemško časopisje hujska zmirom proti slovenskim poslom in uslužbencem s tem, da Nemcem in nemčurjem prepoveduje slovenske posle jemati ali ž njimi slovenski govoriti. Mar gospod dr. Glas tega ne ve ali vedeti noče. Zakaj pa ne dvigne glasu proti takemu hujskanju nemškega časopisja? Nemčurski listi bi smeli hujskati proti slovenskim poslom, a slovenski listi bi ne smeli priporočati svojim somišljenikom, naj se drže gesla „Svoji k svojim"! Tako je dr. Glasovo pravicoljublje, taka je njegova objektivnost, taka njegova nepristranost! Če grof Gleispach in predsednik g. Robert Greistorfer tako izzivajoče postopanje dr. Glasa, kteremu bi bilo najprej svetovati, naj se boljše priuči slovenskega jezika, odobrujeta ali hvalita, mi tega ne moremo hvaliti, mi tega ne bodemo odobravali; takim uradnikom moramo napovedati najodločnejšo križarsko vojsko; saj so plačani z žulji slovenskega naroda.

Če dr. Glas kvasi o tem, koliko dobrot uživa slovenski viničar od ptujskih tržanov, kaže s tem le svojo nevednost ali svojo zlobnost. Kdo pa je kriv, da je nastalo v teku časa toliko viničarjev iz — prejšnjih samostojnih posestnikov? Poleg slabih letin nihče drugi, nego ptujski nemčurski oderuhi, ki so posojevali slovenskim vinogradnikom denar na oderuške obresti; v jeseni njim je moral ubogi dolžnik dati ves mošt za tisto ceno, katero si je napravil tak „dobrotnik" sam, a dolg je ostal zmiraj enako visok; kajti kar je nad obresti ostalo, moral je dolžnik pustiti še za posebne „dobrote". Konečno pa je prišel navadno tak posestnik vsled teh „dobrot" na — boben. Od tod imamo toliko viničarjev. Dr. Glasu postrežemo lahko z imeni tistih „dobrotnikov" v Ptuji, ki so si na tak način pridobili velikansko premoženje na kvar slovenskemu ljudstvu. Če dr. Glasu vse to ni znano, naj ima vsaj toliko previdnosti, da se naj tam ne praska, kjer ga ne srbi. Če pa mu je vse to znano, a on vendar v javnem shodu resnico tako zavija, je to skrajna predrznost.

Če grof Gleispach in predsednik mariborskega okrožnega sodišča Robert Greistorfer vse to odobrujeta, prosto njima. Slovenski narod tega nikdar ne bode odobraval in bode si moral v prihodnje izvoliti take poslance, ki bodo takim uradnikom ščuvalcem na pristojnem mestu rebra in kosti potipali in pobožali.

Tebe zavedno slovensko ljudstvo, posebno pa vas slovenske razumnike duhovnega in posvetnega stanu, pa prosimo iskreno: oklenite še se bolj nego sedaj načela: „Svoji k svojim". Vsem nemčurjem pa, ki znajo samo takrat slovenski, kadar njim daste kaj zaslužiti, pa broco in čez prag.

Narodno-gospodarske novice.

Slovenskim posojilničarjem!

O slovenskem posojilništvu se je že veliko govorilo. Ne, govorilo se še ni dovolj, le pisalo se je veliko o njem; z besedo, z živo besedo so se pa slovenski posojilničarji še vse premalo pred slovenskim svetom oglašali. Res sklicujejo posamezne slovenske posojilnice vsako leto svoje ude na občni zbor, toda na teh se razpravljajo le suhe gospodarske zadeve vsake posamezne posojilnice. Večje zanimivosti je vsako leto občni zbor „Zveze slovenskih posojilnic“ v Celji. Toda tudi ta shod slovenskih posojilničarjev ni tako živahen, kakor bi bilo želeti, ker se sklicuje navadno še le pozimi. Širše važnosti bi bili lahko s časoma tudi občni zbori „Zveze kranjskih posojilnic“ in „Gospodarske zveze“. Tudi občni zbori „Centralne posojilnice slovenske“ niso bili dozdaj mnogobrojno obiskani, ker se niso vršili v večjem mestu in ob ugodnejšem času. Vse te okoliščine, in to, da bi se vzbudilo pri slovenskih posojilničarjih večje zanimanje za te skupne zadeve slovenskega posojilništva, napotilo je „Centralno posojilnico“ na letošnjem občnem zboru, da skliče leta 1898 v večje mesto še drug občni zbor, ki bi bil nekako splošen shod slovenskih posojilničarjev, ali „prvi veliki zbor slovenskega posojilništva“.

Na tem shodu bi se prvič v večji družbi razpravljajo o načelih in organizaciji slovenskega posojilništva; kajti marsikaj še ni gotovo in jasno dognano v zavodih našega denarnega in zadružnega gospodarstva. V pretres kaže znova vzeti Raiffeisenova in Schulze-Dellitsch eva načela in odobriti kaže naš slovenski posojilniški sistem. Prerešetati kaže na javnem shodu z ene strani prednosti, z druge strani pa nevgodnosti zakona z dne 1. junija 1889. Posebno premeljito bi bilo potreba pretresti načrt novega zadružnega zakona. Kazalo bi znabiti kazati na napačnosti in škodljive določbe, ki se nahajajo v pravilih nekaterih posojilnic. Govoriti bi se utegnilo znabiti tudi še o *knjigovodstvu* naših *posojilnic*. Gledé organizacije posameznih posojilnic in njih razmerja do sosednjih sester bi se znabiti sprožil predlog, kje kaže še posojilnice novati in kje ne, kjer je več posojilnic skupno v enem okraju ali blizo skupaj v enem okraju, bi se nasvetovati utegnilo, kako bi se one združile ali *približevale*, oziroma svoj delokrog tako odmerile, da ne bi se spodtikala ena nad delovanjem druge. — Največje važnosti je pa dobra organizacija tistih društev, katera so vzela v svoje varstvo posamezne slovenske posojilnice.

Ta društva, oziroma zadruge so 1. „Zveza slovenskih posojilnic“ v Celji, 2. „Zveza kranjskih posojilnic“, 3. „Gospodarska zveza“ obe v Ljubljani in 4. „Centralna posojilnica slovenska“ v Krškem. Ker so pravila prvih treh društev taka, da lahko sega eno društvo v delokrog drugega, treba bi bilo v tej zadevi mirno in rodoljubno besedo spregovoriti, da se ne bi nobenemu društvu krivica godila, marveč nasvetovalo, kako bi se zajamčil vsem obstanek in kako naj bi ta društva s „Centralno posojilnico“ vred med seboj se podpirala in sporazumno podpore dajala vsem slovenskim posojilnicam in zadrugam n. pr. na ta način, da bi izdajala skupno svoj časnik, prirejala učne tečaje itd. Na tem shodu bi se sploh nič ne podiralo, nikoga ne zasmičilo, nič ne politikovalo. Shod naj bi namreč zidal in družil ter v veliki meri in z jasno ter slovesno besedo pospeševal narodno gospodarstvo po Slovenskem, kolikor se ono razodeva v slovenskih posojilnicah in drugih gospodarskih zadrugah.

Celi shod naj bi imel v resnici slovesen obraz. Na tem shodu bi se namreč tudi o tem posvetovalo, kako bi slovensko posojilništvo v svoji skupnosti praznovalo letos 50letni jubilej našega presvitlega cesarja.

V tej zadevi niso namreč dosedaj naše posojilnice še ničesar ukreniti mogle. Nekatere so še preslabotne, druge so pa v narodne namene že veliko žrtvovale.

Podpisana „Centralna posojilnica slovenska“ torej namerava resno sklicati: **prvi shod slovenskih posojilničarjev** in to v belo Ljubljano prve dni meseca avgusta. Predno pa stori potrebne korake v to svrho, mora vendar v smislu sklepa občnega zbora za mnenje poprašati prvič svoje podružnice, drugič pa tudi vse ostale naše posojilnice. Naj nam one blagovolé poročati: ali želé takov shod? Ali naj se skliče v Ljubljano? S kakšnim dnevnim redom? Koliko zastopnikov utegnejo odposlati itd.

Načelstvo
„Centrale posojilnice slovenske“.

V Krškem, meseca junija 1898.

Razne stvari.

(**Razstava hmelja**.) Na dunajski jubilejni razstavi bode od 20. do 26. septembra t. l. tudi razstava hmelja. Za to razstavo sprejemalo se bo hmelj le letošnje trgatve; isti mora biti, da ga bodo premovali, v velikih zavojih, kakor se pošilja v trgovino. Temu zavoju dodati je še malo vrečico hmelja iste vrste. Najemnine plačati je za vsak kvadratni meter prostora 4 gld. Prijaviti je vdeležbo od 1. julija do 15 avgusta t. l., hmelj vposlati pa od 10. do 15. septembra. Južnoštajarsko hmeljarsko društvo v Žalci napravi najbrže skupno razstavo

(**Palackega slavnost**.) Dné 14. t. m. je bilo 100 let, odkar se je porodil v vasi Hodslavicich na Moravskem veliki češki učenjak František Palacky. Njegovih literarno zgodovinskih del je ogromno število. Čehi so mu postavili 14. junija letos častni spomenik (kip). — Dne 17., 18., 19., 20 in 21. t. m. pa se vrše velike slavnosti temu možu na čast v zlati Pragi, kamor pridejo zastopniki vseh slovanskih plemen.

(**Stari krajcarji in polkrajcarji**) pridejo z 1. julijem t. l. popolnoma iz prometa ter stopi v izključno veljavo nov drobiž. V davkarijah prejemalo se bo stari drobiž do 31. decembra 1899.

Koledar.

Petek (17.) Srce Jezusovo; Adolf, škof. Lavra. — Sobota (18.) Feliks in Fortunat, mm. — Nedelja (19.) 3. pobinkoštna. Gervazij in dr. mm. — Ponedeljek (20.) Silverij, p., Florentina. — Torek (21.) Alojzij, (Vekoslav), spozn. — Sreda (22.) Ahacij, m., Pavlin, škof. — Četrtek (23.) Cenon, škof. — Mlaj dne (19.) ob 5. uri 25 min.

Sejmi.

Dne 19. v Poljčanah. Dne 20. v Vitanju in Jurkloštru. Dne 21. v Marenbergu, pri Sv. Tomažu pri Vel. Nedelji in v Studencih. Dne 22. v Sevnici, v Šoštanju in v Št. Jurju ob juž. žel. Dne 24. v Konjicah, Ljubnem, pri Mar. Trošt pri Žetalah, v Laškem trgu, Sv. Lenartu v Slov. goricah, Podsredi in Št. Janžu na Dravskem polju.

Loterijske številke.

Dunaj dne 11. junija 1898:	22, 1 46 11, 76
Gradec „ „ „ „	79, 61 70 43, 33

Bratje Sokoli!

Za izlet v St. Jur ob j. ž. v nedeljo, dne 19. t. m., je skupno zbirališče „Narodni dom“ ob 1. uri popoldne.

Pozivamo Vas, da se udeležite izleta vsi brez izjeme v društveni obleki in pričakujemo kakor vselej strogo sokolsko disciplino.

Naš nastop mora biti časten in vreden imena „Celjskega Sokola“. Na zdar!

Za odbor:

Franjo Jošt *t. č. tajnik.* — ***Dr. Alojzij Brenčič*** *t. č. starosta.*

Hiša na prodaj.

Radi premeščenja prodati je v Brežicah na Kolodvorski cesti (predmestje) **lepa hiša**, obstoječa iz treh sob, kuhinje, podzemne kleti; zraven je **vrt in njiva**. Vse vkupe jako pripravno za kacega vpokojenega gospoda ali obrtnika.
(183) 4—1

Več pove **lastnik hiše v Brežicah št. 111.**

Razglas.

Od podpisanega krajnega šolskega sveta se naznanja, da se odda zidanje nove šole. Zniževalna dražba se vrši dne **18. julija t. l.** ob 9. **uri predpoludne** na licu mesta, kjer se ima zidati nova šola.

Izklicalo se bo za 15.500 gld.

Vsak, ki se dražbe udeleži, mora položiti 10% vadije pred dražbo pri dotični komisiji.

Stavbeni načrt, proračun troškov in dražbeni pogoji so na ogled pri podpisanemu kraj. šol. svetu od 18. t. m. do dneva dražbe.

Krajni šolski svet Ljubno,
dne 11. julija 1898.

Franc Lichtenegger
načelnik.

(181) 2—1

Hišo proda podpisani pod roko v **Vrtni ulici št. 7** v Celji pod ugodnimi pogoji. Natančneje se izve pri vrvarju

Jakob Laurič
v Graški ulici št. 16.

(182) 1

Zahvala.

Akad. tehn. društvo „Triglav“ izreka tem potom vsem p. n. posameznikom in korporacijam, ki so je pri prireditvi izleta v domovino kakorkoli podpirali, svojo najiskrenejšo zahvalo.

Posebno naklonjenost so nam izkazali: p. n. rodbina Ipavčeva v Št. Jurju in naš častni član dr. Benjamin Ipavic v Gradcu, „Celjsko pevsko društvo“, dr. Bela Stuhec in stud. med. Viktor Zupan s sodelovanjem pri koncertu; g. Anton Aškerc, društveni častni član s krasnim „Pozdravom“; celjske, žalske in šaleške Slovenke z darovanimi trakovi za zastavo in s krasnimi šopki; celjske „stare hiše“ z darovanjem umetno izdelanega droga za trakove; „Čitalnica“ in „Posojilnica“ v Celji z velikodušno blagohotnostjo, s katero sta podpirali vse naše korake, nanašajoče se na čim sejajnejši nastop v domovini; „Čitalnica in župan in dež. poslanec g. Ivan Vošnjak v Šoštanju s preljubeznjivim sprejemom; mnogobrojne narodne obitelji iz vseh krajev spodnještajerskih z obilnim posetom koncerta v Celju in komerza v Šoštanju.

Vsem navedenim p. n. posameznikom in korporacijam, kakor tudi vsem drugim rodoljubkinjam in rodoljubom, kateri so nas povsod v domovini sprejeli najprisrčnejše in najlepše in nam s tem naredili nepozabne dneve, ki smo jih preživeli doma, bodi naša najodkritosrčnejša in najglobokejša zahvala.

Akad. tehn. društvo „Triglav“ v Gradcu.

Vožnje karte in tovorni listi
(160) 42 v
Ameriko.

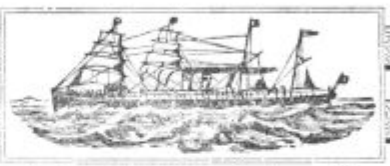

Kralj. belgijski poštni parnik
Red Star Linie iz Antverpna naravnost v
Novi Jork in Filadelfijo.
Koncesijovana od visoke c. kr. avstrijske vlade. Pojasnila daje radovoljno
koncesijovana potovalna pisarna
E. Schmarda
v Ljubljani, Marije Terezije cesta št. 4, (pritličje na levo).

1898. **Novosti za pomladansko dobo,** največja izbera pri najnižjih cenah!
Zaloga narejenih oblek za
gospe in gospodične.
Pomladanske jakete, vremenske plašče, vratnike, suknene in porhantne bluze, velika zaloga športnih lepotičnih srajc, empire-predpasnike v vsaki velikosti in kakovosti. Brokat-predpasnike, kakor suknene in drugačne itd. itd. **priporoča**
KAROL RÖSSNER
krojač ženskih oblek
Celje, Graška cesta štev. 4
Prevzamejo se naročila po merah po najnovejših žurnalih od priproste do najbolj elegantne naprave.
(91) 10

PRISTEN
Cena zavoju 25 kr. (50 vinarjev)
vsebina 500 gramov.

V svojo lastno korist naj zahtevajo in jemljejo kupovalci le take izvirne zavoje.

Anti peronospera

Numa Dupuy & Comp.

Dunaj, VI. Windmühlgasse 33

preskušeno sredstvo

ravno tako uspešno, vendar dosta **ceneje** nego **bakreni vitrijol — apnena mešanica** 6-5 **ne zamašuje brizgalnic.** (157)

Jeden zavoj za 1 hektoliter mrzle vode 30 kr.

Zaloga v Celju pri **Jos. Matič.**

Učenec

nad 14 let star, iz dobre hiše, krepke postave, se vzame k usnjarstvu. Več se izve pri

Fischerju

(277) 2—2 v Rajhenburgu (Štajersko).

V najem se odda

lepa prostorna **klet** ter svetlo in zračno **skladišče.** Za prodati pa je kakih 50 dobro shranjenih **vinskih sodov.** Oddati je tudi lepo **poletno stanovanje.**

F. Janesch

(179) 2—2 Glavni trg št. 16 v Celji.

Trgovina z galanterijskim, drobnim in pletenim blagom

Peter Kostič-a

v Celji

Glavni trg št. 2

priporoča gg. trgovcem in prekupovalcem:

Porcelanske, lesene in lončene pipe, cevi za pipe in smodke, ustnike za cevi žepne nože, škarje, nože in vilice, britve, žlice, pipčovke, šila, mošne za denar in duhan, denarnice, listnice, pase, jermene, biče in bičala, gumbe za srajce in obleke, glavnike in kampelne, igle za lase, šivanke, naprstnike, prstane in rinčice, broške, očala, ogledala, različna mila, parfume, pomade, krtače, papir in koverte, svilnati in barvani papir, svinčnike, molke in svetinice, itd. Dalje srajce, nogavice, rokavice, kapice, mašne in kravate, naramnice in podveze, sukanec v štrencah in špolcah, drete, špago, trake, žnore, pavolo in volno, šnirlce, robce za glavo in žep, lak za čevlje itd. — Konečno vsakovrstne igrače iz lesa, guma in bleha, punčke, vozičke, košarice, kovčeke itd.

Vse po najnižjih cenah za na debelo.

Zunanja naročila se odpošiljajo s prvo pošto.

(54) 13

Cvrst učenec in vajenec (praktikant)

se takoj sprejmeta v raznovrstno trgovino

S. F. Schalk-a

(176) 2—2 v Sevnici, Štajarsko.

Uljudnej pozornosti posebno priporočeno!

V **vsakem** poštno-oddajnem okraji, v **vsakej** fari in po potrebi in želji tudi v **vsakej** občini, nastavi se razumna, delavna in zanesljiva oseba kot

zaupni mož in posredovalec

z **ozira-vrednim** postranskim zaslužkom, ki se **vedno** množi in **mnoga leta** traja, od nekega, čez **trideset let** obstoječega domačega denarnega podjetja, priznane zanesljivosti **in** prve vrste. Pismene ponudbe pod **„20.298“**, Gradec, poste restante.

Gostilno „Narodni dom“

v Celji

prevzel je podpisani z dnem 1. junija t. l. Opiraje se na mnogoletno izkustvo v gostilniški obrti, usojam se priporočati častiti duhovščini in slav. občinstvu v mnogobrojen obisk. Točil bom **pristna domača vina,** pazilo se bo vsaki želji cenjenih gostov točno in solidno vstreči. Skrbelo se bo za **dobre in cene jestvine,** kakor bo sploh moja kuhinja v vsakem oziru se **trudila zadovoljiti** svoje goste.

Sprejme se tudi učenke v kuhinjo. (161) 4-4

Z odličnim spoštovanjem

Dragotin Gregorič.

Edini národni sladčičar!

Podpisani usoja si naznaniti slavnemu občinstvu ter velečastiti duhovščini, da je otvoril v **četrtek, 19. majnika t. l.,** v **„Narodnem domu“** v Celji svojo

sladčičarno

kjer bode imel razen sladčic v zalogi tudi razne likérje po **nizkih cenah.**

Zlasti za godove, za veselice in nove maše se vsa potrebna naročila **hitro** izvrše.

Zagotavljajoč **ceno in točno** postrežbo znamenuje

z najodličnejim spoštovanjem

(151) 8—6 **Ivan Vrečko**

sladčičar.

V to sladčičarno vzprejme se tudi takoj eden **učenec.**

Ključalničarja išče

trgovina z železnino v nekem večjem trgu na Spodnjem Štajarskem. Prosilci morajo biti samostojni strokovnjaški ključalničarji, ali taki, ki se hočejo osamosvojiti. Odda se delalnica le onemu, ki hoče delati na lastni račun, dajalo pa se mu bo podpore in dovolj opravka od omenjene trgovine z železnino. Le izvrstni in v vseh strokah ključalničarstva dobro izurjeni naj vpošljejo svoje ponudbe pod šifro: **„J. R. št. 605“** uprav. „Domovine“.

(180) 2—2

Cukerin

350krat slajši od sladkorja 1 kos . . . . . **2** kr.
180krat slajši od sladkorja 1 kos . . . . $1^1/_2$ kr.
Cukerin v malih zavitkih komad po . . 1 kr.

Pošilja najmanj 100 komadov

(92) 15 **Jindrih Vojteh**

Nusle-Praga.

Trgovcem in prekupcem velik popust.

FELIX TOMAN

kamnosek in podobar v Ljubljani

Reseljeva cesta št. 26

priporoča svojo bogato zalogo

nagrobnih spomenikov

od raznovrstnih najtrpežnejših marmorov, od granite in črnega sijenita;

prevzame tudi vsako najmanjšo ali največjo **stavbeno kamnoseško delo** po **najnižji** ceni. Posebno priporoča se prečastiti duhovščini za izdelovanje različnih cerkvenih

umetno-kamnoseških del

kakor oltarjev, tabernakeljnov, prižnic, obhajilnikov, krstnih in kropilnih kamnov in podob v vsaki velikosti iz marmora ali peščenika itd. za katera dela izgotovi na zahtevo brezplačno potrebne načrte in proračune. — Najcenejša zaloga vsakovrstnih plošč za pohištvo od tu in inozemskih marmorov. (178) 6—2

Dragi bralci „Domovine“!

Svoji k svojim!

Anton P. Kolenc

trgovec v Celji

v „Narodnem domu“ in „pri kroni“.

Priporoča čast. duhovščini in slav. občinstvu svojo bogato zalogo raznovrstnega —

špecerijskega blaga

po jako nizkih cenah, kakor tudi vino, na **debelo** in **drobno.** — Vsaki teden večkrat se dobijo veliki žlahtni raki.

Kupujem vsake vrste deželnih pridelkov, kakor: oves, pšenico, rž, ječmen, ajdo, proso, konoplje, laneno seme, belice, (Preiselbeere) maline, vsake vrste suho cvetje, perje in korenince. Ob času vsake vrste sadje tudi divji kostanj vsako množino, sploh vse deželne pridelke po najvišjih cenah. Vzamem tudi še fižol vsake vrste in vsako množino, kakor tudi jajca in kuretnino.

(159) 52—47 Z velespoštovanjem

Anton P. Kolenc

„Pri dobrem pastirju“!

Za vinogradnike zeló koristna je knjižica:

„Peronospora ali strupena rosa“

ki v lahko umljivem jeziku na drobno razpravlja o navedeni trtni bolezni ter o načinu, kako se je iste mogoče iznebiti. Delce se dobi pri pisatelju **Anton Kosi-ju,** učitelju in posestniku v Središču (Štajersko) za majhni znesek **12 kr.** (s poštnino vred.)

Vinogradniki, omislite to knjižico svojim viničarjem; korist bode le Vaša! (120) 10

Ljutomersko vino in pristno slivovko

ima na prodaj **Fran Seršen,** veleposestnik v Ljutomeru, po možno nizki ceni. Gospodje gostilničarji, ki želijo dobro ljutomersko vino in pristno slivovko točiti, se na to opozarjajo. (171) 3—3

Popolni vspeh uradno potrjen!

Polysulfin

je najnovejša iznajdba za rabo pri pranji, belenji in čiščenji v domačiji, obrtu in industriji. Snov — v obliki praška — obstoji iz žveplenih spojin, ki se v vodi brez vsakega duha razpustijo ter nikakor ne škodujejo niti perilu niti rokam.

Najboljše čistilo za volneno blago.

Z vporabo tega sredstva prihrani se mnogo navadnega mila, časa, kurjave in drugega belila, zaradi tega se vsaki gospodinji najtopleje priporoča, ker je za perilo najceneja, izvrstna in brez vsake najmanjše škodljive primesi sestavljena snov.

Dobi se v vseh trgovinah.

(99) 20 Glavni založnik

Jožef Matič v Celji.

Cena zavoju 15 kr.

Cena zavoju 15 kr.

Popolni vspeh uradno potrjen!

Celje, „Narodni dom“

MIROSLAV ZOR

tapetar in dekorater, zaloga pohištva.

Priporočam slavnemu p. n. občinstvu svojo veliko zalogo različnega pohištva, kakor **omare** iz trdega in mehkega lesa, **postelje, umivalnike, nočne omarice, kredence, omare** za **knjige,** različne **jedilne, pisalne** in **salonske mize,** veliko izbero **stolov, podob** in v to svrho spadajoče **galanterijske predmete.** Priporočam tudi svojo veliko zalogo **perja** za **blazine** (Flaumen-Schleissfedern) in mojo veliko **delalnico** za **žimnice** od 12 gld. naprej, **garniture** od 100 gld. naprej, **divane** od 29 gld. naprej, **otomane, posteljine uloge** in vsa v tapetarsko in dekorativno obrt spadajoča dela, ter jamčim za dobro in trpežno izvršitev kakor tudi za dobro blago.

Z ozirom na to vabim slavno p. n. občinstvo v mnogobrojna naročila in bom vedno skrbel, da vsem željam točno in dobro ustrežem.

Z velespoštovanjem

Miroslav Zor.

Celje, „Narodni dom“.

Lastnina in tisk D. Hribar-ja v Celji. Odgovoren za tisk Ivan Spindler. Odgovorni urednik in izdajatelj Ante Bég.